

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Liber Ezechielis, Hebraice [...]

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

*Propheta
Ezechielis
visio ad-
mirabilis
& mysterii
plena, quã
in munere
Prophético
inaugura-
tur & con-
secratur.*

בשלישים שנה ברביעי בחמשה לחדש
וואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו

המטרה א
ליום א
של שבוע

2 השמים ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש היא
3 השנה החמישית לגלות המלך ויכין : היה היה דבר
יהוה אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על
4 נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה : וארא והנה רוח
סערה באה מן הצפון עני גדול ואש מתלקחת ונגה
ה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש : ומתוכה
דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה :
6 וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
7 להם : ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף
8 רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל : ויהו אדם ידיו קרי
מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם
9 וכנפיהם לארבעתם : חברת אשר אל אחותה
כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו :
י ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין
לארבעתם ופני שור מהשמאול לארבעתן ופני נשר
11 לארבעתן : ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש
שתים חוכרות איש ושתים מכסות את גויתיהנה :
12 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח
13 ללכת ילכו לא יסבו בלכתן : ודמות החיות מראיהם
כגחלי אש בערורת כמראה הלפידים היא מתהלכת
14 בין החיות ונגה לאשומן האש יוצא ברק : והחיות

לא ד ה 4 H h h רצוא

רצוא ושוב כמראה הכּוֹק : וארא החיות והנה אופן טו
 אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו : מראה 16
 האופנים ומעשיהם כעין תרשים ודמות אחד
 לארבעתן ומראיהם ומעשיהם כאשר יהיה האופן
 בתוך האופן : על ארבעת רבועיהן כלכתם ילכו לא 17
 יסבו כלכתן : וגביהן וגבה להסו וראה להם וגבתם 18
 מלאת עינים סביב לארבעתן : ובלכת החיות ילכו 19
 האופנים אצלם ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו
 האופנים : על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו שמה כ
 הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם כי רוח החיה
 באופנים : כלכתם ילכו ובעמדם יעמדו ובהנשאים 21
 מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח החיה
 באופנים : ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח 22
 הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה : ותחת הרקיע 23
 כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים מכסות
 להנה ולאיש שתיים מכסות להנה את גויתיהם :
 ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שדי 24
 בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה
 כנפיהן : ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם כח
 בעמדם תרפינה כנפיהן : וממעל לרקיע אשר על 26
 ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות
 הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה : וארא 27
 כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה
 מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה
 אש ונגה לו סביב : כמראה הקשת אשר יהיה בענן 28
 ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות
 כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול
 ויאמר אלי כן אדם עמד על-כ א
 רגליך

Cap. II.
 Hoc divina

vocationis
veluti
symbolo ac-
cepto mit-
titur ad
prophetan-
dum. acci-
pitque à
Deo librum
lamentis &
lugubri
carmine
plenum.

2 רגליך ואדבר אתך : ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמרני על רגלי ואשמע את מדבר אלי :

3 ויאמר אלי בן אדם שולח אני אותך אל בני ישראל אל גוים המורדים אשר מרדו בי המה ואבותם

4 פשעו בי ערעצם היום הזה : והבנים קשי פנים וחזקי לב אני שולח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר

ה' ארני יהוה : והמה אם ישמעו ואם יחרלו כי בית מרי המה וידעו כי נביא היה בתוכם : ואתה בן אדם אל

תירא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלונים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא

7 ומפניהם אל תחת כי בית מרי המה : ודברת את קמז בוק דברי אליהם אם ישמעו ואם יחרלו כי מרי המה :

8 ואתה בן אדם שמע את אשר אני מדבר אליך אל תהי מרי בבית המרי פצה פך ואכל את אשר

9 אני נתן אליך : ואראה והנה יד שלוחה אלי והנה יבן מגלת ספר : ויפרש אותה לפני והיא כתובה

פנים ואחור וכתוב אליה קינים והגה והי : ויאמר אלי בן אדם את אשר תמצא אכול

אכול את המגלה הזאת ולה דבר אל בית ישראל : ואפתח את פי ויאכלני את המגלה הזאת : ויאמר

אלי בן אדם בטנה תאכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן אליך ואכלה ותהי בפי כדבש למתוק :

4 ויאמר אלי בן אדם להבא אל בית ישראל ודברת ה בדברי אליהם : כי לא אל עם עמקי שפיה וכבדי

6 לשון אתה שלוח אל בית ישראל : לא אל עמים רבים עמקי שפיה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתיך המה ישמעו

אליך

Cap. III.
Pradicare
jubetur
fudais
Babylone
captivis, ac
ad officium
fideliter &
intrepidè
obeundum
extimula-
tur; atque
iterum di-
vina vi-
sione con-
firmatur.

א

3

4

6

7 אֵלַיךְ : וּבֵית יִשְׂרָאֵל לֹא יֵאבֹד לִשְׁמַע אֵלַיךְ כִּי אֵינֶם אֹבִיִּים לִשְׁמַע אֵלַי כִּי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֹזְקֵי מִצַּח וּקְשֵׁי לֵב הֵמָּה : הִנֵּה נִתְּתִי אֶת פְּנֵיךָ חֹזְקִים לְעַמַּת 8 פְּנֵיהֶם וְאֶת מִצְחֶךָ חֹזֵק לְעַמַּת מִצַּחם : כִּשְׁמִיר חֹזֵק 9 מִצַּר נִתְּתִי מִצְחֶךָ לֹא תִירָא אוֹתָם וְלֹא תִחַרַּת מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵּית מְרֵי הֵמָּה : וַיֹּאמֶר אֵלַי כֵּן י אָדָם אֶת כָּל דְּבָרֵי אֲשֶׁר אָדַבְרָ אֵלַיךָ קַח בְּלִבְּךָ וּבְאֲזְנוֹךָ שָׁמַע : וְלֵךְ בֹּא אֶל הַגּוֹלָה אֶל בְּנֵי עַמֶּךָ 11 וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אִם יִשְׁמְעוּ וְאִם יִחְדְּלוּ : וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ 12 וְאִשְׁמַע אַחֲרַי קוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : וְקוֹל כַּנְּפֵי הַחַיּוֹת מִשִּׁיקוֹת אִשָּׁה 13 אֶל אַחֲוֹתָהּ וְקוֹל הָאוֹפְנִים לְעַמַּתָם וְקוֹל רֵעַשׁ גָּדוֹל : וְרוּחַ נִשְׁאַתְנִי וְתִקַּחְנִי וְאֵלַיךְ מֵרַב בַּחֲמַת רוּחִי 14 וַיְרִי הוּהוּ עָלַי חֹזְקָה : וְאָבֹא אֶל הַגּוֹלָה תַל אֲבִיב טו הַיְשָׁבִים אֶל נְהַר כְּבָד וְאִשֶׁר הֵמָּה יוֹשְׁבֵים שָׁם וְאִשָּׁב 15 שָׁם שְׁבַעַת יָמִים מִשְׁמִים בְּתוֹכָם : וַיְהִי מִקְצֵה 16 וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן אָדָם צַפֵּה נִתְּתִיךָ לְבֵית יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִפִּי דָבָר 17 וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָם מִמֶּנִּי : בְּאִמְרֵי לְרָשָׁע מוֹת תָּמוֹת וְלֹא הִזְהַרְתָּו וְלֹא דְבַרְתָּ לְהִזְהִיר רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ הַרְשָׁעָה לְחֵיתוֹ הוּא רָשָׁע בְּעוֹנוֹ יְמוּרָה וְדָמוֹ מִדָּךְ אֲבָקֶשׁ : 18 וְאַתָּה כִּי הִזְהַרְתָּ רָשָׁע וְלֹא שָׁב מִרְשָׁעוֹ וּמִדְּרָכּוֹ 19 הַרְשָׁעָה הוּא בְּעוֹנוֹ יְמוּרָה וְאַתָּה אֶת נַפְשׁוֹ הִצַּלְתָּ : וּבִשְׁׂב צְדִיק מִצְדָּקוֹ וְעָשָׂה עוֹל וְנִתְּתִי מִכְּשׁוֹל כ לְפָנָיו הוּא יְמוּרָה כִּי לֹא הִזְהַרְתָּו בַּחֲטָאתוֹ יְמוּרָה וְלֹא צְדִיקוֹתָיו קָרִי תִזְכְּרֶן צְדָקָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וְדָמוֹ מִדָּךְ אֲבָקֶשׁ : וְאַתָּה 21 כִּי הִזְהַרְתָּו צְדִיק לְבִלְתִּי חֲטָא צְדִיק וְהוּא לֹא חֲטָא חַי

ספרא באמצע פסוק

ואשב קרי

צדקותיו קרי

קמץ ב'ק חיו יחיה כי נזהר ואתה את נפשך הצלת:

22 ותהי עלי שם יד יהוה ויאמר אלי קום צא

23 אל הבקעה ושם אדבר אותך: ואקום ואצא אל

הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר

24 ראיתי על נהר כבר ואפל על פני: ותבא בי רוח

ותעמדני על הרגלי וידבר אתי ויאמר אלי בא הסגר

כה בחור ביתך: ואתה בן אדם הנה נתנו עליך עבותים

26 ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם: ולשונך ארביק אל

חכך ונאלמת ולא תהיה להם לאיש מוכיח כי בית

27 מרי המה: וברברי אותך אפתח את פיך ואמרת

המ' בקמץ אליהם כה אמר אדני יהוה השמע וישמע והחדל

קמץ ב'ק יחדל כי בית מרי המה:

א ד ואתה בן אדם קח לך לבנה ונתתה אתה לפניך

2 וחקות עליה עיר את ירושלים: ונתתה עליה מצור

ובנית עליה דיק ושפכת עליה סללה ונתתה עליה

3 מחנות ושים עליה כרים סביב: ואתה קח לך מחבת

ברזל ונתתה אותה קיר ברזל בינה ובין העיר והכינתה

את פניה אליה והיתה במצור וצרת עליה אות היא

4 לבית ישראל: ואתה שכב על צדך

השמאלי ושמרת את עון בית ישראל עליו מספר

ה הימים אשר תשכב עליו תשא את עונם: ואני נתתי

לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות וששים

6 יום ונשאת עון בית ישראל: וכלית את אלה ושכבת

הימני קרי על צדך הימני שניית ונשאת את עון בית יהודה

7 ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתיו לך: ואל

מצור ירושלים תכין פניה וזרעה חשופה ונבאת עליה:

8 והנה נתתי עליך עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך

9 עד פלותך ימי מצורך: ואתה קח לך חמין ושערים

וסול

Cap. IV.
Variis sym-
bolicis ad
vivum re-
praesentatur
imminens
Hierosoly-
mae obsi-
dium, fa-
mas, &
angustia.

ופול וערשים ורחן וכסמים ונתתה אותם בכלי אהר
 ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה
 שוכב על צדך של שמאות ותשעים יום תאכלנו :
 ומאכלך אשר תאכלנו במשקול עשרים שקל ליום
 מעת ערעת תאכלנו : ומיס במשורה תשתה ששית ¹¹
 ההין מעת ערעת תשתה : וענת שערים תאכלנה ¹²
 והיא בגללי צאת האדם תעננה לעיניהם :

ויאמר יהוה ככה יאכלו בני ישראל את ¹³
 לחמם טמא בגוים אשר אדיחם שם : ואמר אהר ¹⁴
 אדני יהוה הנה נפשי לא מטמאה ונבלה ומרפח לא
 אכלתי מנעורי ועד עתה ולא בא בפי בשר פגול :

ויאמר אלי ראה נתתי לך ארת צפועי הבקר ^{טו}
 תחת גללי האדם ועשית את לחמך עליהם :

ויאמר אלי בן אדם הנני שכר מטה לחם ¹⁶
 בירושלם ואכלו לחם במשקל ובדאנה ומיס במשורה
 ובשמון ישתו : למען יחסרו לחם ומיס ונשמו איש ¹⁷

ואחיו ונמקו בעונם : Cap. V.

ואתה בן אדם ^א קח לך י חרב חדת תער הגלבים תקחנה לך Rurſus alio
ſymbolo
Urbis exci-
dium pra-
monſtra-
tur.

והעברת על ראשך ועל זקנך ולקחת לך מאוני
 משקל וחלקתם : שלשית באור תבעיר בתוך העיר ²

כמלאות ימי המצור ולקחת את השלשית תכה
 בחרב סביבותיה והשלשית תזרה לרוח וחרב

אריק אחריהם : ולקחת משם מעט במספר וצרת ³

אותם בכנפיהם : ומהם עוד תקח והשלכת אותם אל ⁴

תוך האש ושרפת אתם באש ממנו תצא אש אל כל

בית ישראל : כה אמר אדני יהוה זאת ^ה

ירושלם בתוך הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות :

ותמר את משפטי לרשעה מן הגוים ואת חקותי ⁶

מן

מִן־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ כִּי בְּמִשְׁפְּטֵי מֵאִסוֹ
 7 וְחֻקוֹתַי לֹא־הִלְכוּ בָהֶם : לָכֵן כֹּה־אָמַר י
 אֲדֹנָי יְהוִה יֵעַן הַמִּנְכַּס מִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם
 בְּחֻקוֹתַי לֹא הִלַּכְתֶּם וְאֶת־מִשְׁפְּטֵי לֹא עֲשִׂיתֶם
 וּבְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם לֹא עֲשִׂיתֶם :
 8 לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הֲנִי עֲלֶיךָ גַם־אֲנִי
 9 וְעֲשִׂיתִי בְּתוֹכְךָ מִשְׁפָּטִים לְעֵינֵי הַגּוֹיִם : וְעֲשִׂיתִי
 בְּךָ אֶת־אֵת אֲשֶׁר לֹא־עֲשִׂיתִי וְאֶת־אֲשֶׁר־לֹא־עָשָׂה
 10 כְּמוֹהוּ עוֹד יֵעַן כָּל־תּוֹעֲבֹתֶיךָ : לָכֵן אֲבוֹת
 יֹאכְלוּ בָנִים בְּתוֹכְךָ וּבָנִים יֹאכְלוּ אֲבוֹתָם וְעֲשִׂיתִי בְּךָ
 11 שְׁפָטִים וּזְרִיתִי אֶת־כָּל־שְׂאֵרֵיךָ לְכָל־רוּחַ : לָכֵן חִי־
 אֲנִי נֹאם־אֲדֹנָי יְהוִה אִם־לֹא יֵעַן אֶת־מִקְדָּשִׁי טַמְאֶת
 בְּכָל־שְׁקוּצֶיךָ וּבְכָל־תּוֹעֲבֹתֶיךָ וְגַם־אֲנִי אֶגְרַע וְלֹא־
 12 תַּחֹס עֵינִי וְגַם־אֲנִי לֹא־אֲחַמּוֹל : שְׁלֹשֶׁתֶיךָ בְּדַבַּר
 יָמוּתוּ וּבָרְעַב יָכְלוּ בְּתוֹכְךָ וְהַשְּׁלִשִׁית בַּחֶרֶב יָפְלוּ
 סְבִיבוֹתֶיךָ וְהַשְּׁלִשִׁית לְכָל־רוּחַ אַזְרָה וְחָרַב אֲרִיק
 13 אַחֲרֵיהֶם : וְכָל־הָאֵפִי וְהַנְּחֹתִי חֲמַתִּי בָם וְהַנְּחַמְתִּי וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי בְּקִנְאֹתִי בְּכָל־חֲמַתִּי בָם :
 14 וְאֶתְנֶךָ לְחַרְבָּה וּלְחַרְפָּה בְּגוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ לְעֵינֵי
 15 כָּל־עוֹבֵר : וְהִיְתָה חֲרָפָה וְגִרּוּפָה מוֹסֵר וּמְשַׁמָּה לְגוֹיִם
 אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיךָ בַּעֲשׂוֹתֶיךָ כִּי שְׁפָטִים בָּאָף וּבַחֲמָה
 16 וּבְתַכְחוֹת חֲמָה אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי : כִּשְׁלַחִי אֶת־חֲצִי הָרֶעִב
 הָרַעִים בָּהֶם אֲשֶׁר־הָיוּ לְמִשְׁחִירַת אֲשֶׁר־אֲשַׁלַּח אוֹתָם
 לְשַׁחֲתֶכֶם וְרַעֲב אֶסַּף עֲלֵיכֶם וּשְׁבַרְתִּי לָכֶם מִטֶּה־לֶּחֶם :
 17 וּשְׁלַחְתִּי עֲלֵיכֶם רַעֲב וְחֵיהָ רַעֲהָ וּשְׁפַלְךָ וּרְכוּרוֹם
 יַעֲבֹר בְּךָ וְחָרַב אֲבִיא עֲלֶיךָ אֲנִי יְהוִה דִּבַּרְתִּי :

וְהִידְבַר יְהוִה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם שֵׁם
 2 פְּנִיךָ אֶל־הָרִי יִשְׂרָאֵל וְהִנֵּבֵא אֵלֵיהֶם : וְאָמַרְתָּ הָרִי
 3 יִשְׂרָאֵל

Cap. VI.
 Montibus,
 lucis, celsis,

וְהָיָה כִּי אֶמְרָא אֲדֹנָי יְהוִה
 לְהָרִים וּלְגִבְעוֹת לְאִפְיקִים וּלְגִבְעוֹת הַנְּגִי אֲנִי מְבִיא
 עֲלֵיכֶם חֶרֶב וְאִבְדֹתַי בְּמוֹתֵיכֶם: וְנִשְׁמָוּ מִזִּבְחֹתֵיכֶם 4
 וְנִשְׁבְּרוּ חֲמֻנֵיכֶם וְהַפְּלֵתִי חֲלָלִיכֶם לִפְנֵי גְלוּלֵיכֶם:
 וְנָתַתִּי אֶת־פְּגָרִי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי גְלוּלֵיהֶם וּזְרִיתִי אֶת־הַ 5
 עֲצָמוֹתֵיכֶם סְבִיבוֹת מִזִּבְחֹתֵיכֶם: בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם 6
 הָעָרִים תִּחְרַבְנָה וְהַבְּמוֹת תִּשְׁמְנָה לְמַעַן יִחְרְבוּ
 וַיֵּאֱשָׁמוּ מִזִּבְחֹתֵיכֶם וְנִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁבְּתוּ גְלוּלֵיכֶם וְנִגְדְּעוּ
 חֲמֻנֵיכֶם וְנִמְחֹו מֵעֵשִׂיכֶם: וְנָפַל חֲלָל בְּתוֹכְכֶם וַיִּדְעַתֶּם 7
 כִּי־אֲנִי יְהוָה: וְהוֹתַרְתִּי בַּהֲיוֹת לָכֶם פְּלִיטֵי חֶרֶב 8
 בְּגוֹיִם בַּהֲזוֹרוֹתֵיכֶם בְּאַרְצוֹת: וְזָכְרוּ פְּלִיטֵיכֶם אוֹתִי 9
 בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־נִשְׁבְּרוּ שָׁם אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְתִּי אֶת־לְבַם הַזּוֹנָה
 אֲשֶׁר־סָר מֵעָלַי וְאֶת־עֵינֵיהֶם הִזְנוֹת אַחֲרַי גְלוּלֵיהֶם
 וְנִקְטְבוּ בְּפָנֵיהֶם אֶל־הָרְעוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכָל תּוֹעֵבֹתֵיהֶם:
 וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה לֹא־אֶל־חַנֵּם דְּבַרְתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם 10
 הָרְעָה הַזֹּאת: כִּהְאֵמַר אֲדֹנָי יְהוִה 11
 הֲכֵה בְּכַפֶּךָ וְרַקַּע בְּרִגְלֶךָ וְאָמַר אֲחֵאֵל כָּל־תּוֹעֵבוֹת
 רְעוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בַּחֶרֶב בְּרַעַב וּבְדָבָר יָפְלוּ:
 הֲרַחֹק בְּדָבָר יָמוּר וְהַקְּרוֹב בַּחֶרֶב יָפֹל וְהַנְּשָׂאָר 12
 וְהַנְּצוּר בְּרַעַב יָמוּת וְכָל־יְמֹוֹת חֲמַתֵּיכֶם: וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי 13
 יְהוָה בַּהֲיוֹת חֲלָלֵיהֶם בְּתוֹךְ גְלוּלֵיהֶם סְבִיבוֹת
 מִזִּבְחֹתֵיהֶם אֶל־כָּל־גִּבְעָה רְמָה בְּכָל־רֹאשֵׁי הָהָרִים
 וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן וְתַחַת כָּל־אֵלֶּה עֲבַתָּה מְקוֹם אֲשֶׁר
 נִתְּנוּ שָׁם רִחְנֵיחַח לְכָל־גְלוּלֵיהֶם: וְנִשְׁתִּי אֶת־יָדַי 14
 עָלֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ שְׂמֵמָה וּמִשְׂמָה מִמְדָּבָר
 דְּבַלְתָּה בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה:

atque sa-
 crilegis
 aris, tan-
 demque
 universa
 Terra va-
 stitatem &
 desolatio-
 nem com-
 minatur.

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: וְאַתָּה כֵּן אֲדַבֵּר אֶת־כָּל־אֲמֹרֹתַי
 אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְאֶדְמַת יִשְׂרָאֵל קֵץ בָּא הַקֵּץ עָלֶיךָ
 אַרְבַּעַת

Cap.VII.
 Idem argu-
 mentum
 repetit;

jamque
ipsum ju-
diciorum
Dei diem,
veluti ex
propinquo,
Et jam jam
præsentem
ostendit.

3 ארבעת כנפות הארץ: עתה הקיץ עליך ושלחתי אפי
 כך ושפטתיך כדרכיך ונתתי עליך את כל-
 4 תועבתיך: ולא תחוס עיני עליך ולא אחמול כי
 דרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 ה כי אני יהוה: כה אמר אדני יהוה רעה אחת
 6 רעה הנה באה: קץ בא בא הקיץ הקיץ אליך הנה
 7 באה: באה הצפירה אליך וישב הארץ באהעת קרוב
 8 היום מהומה ולא הרהרים: עתה מקרוב אשפך
 חמתי עליך וכליתי אפי כך ושפטתיך כדרכיך ונתתי
 9 עליך את כל תועבותיך: ולא תחוס עיני ולא אחמול
 כדרכיך עליך אתן ותועבותיך בתוכך תהיין וידעתם
 כי אני יהוה מכה: הנה היום הנה באה יצאה הצפירה
 11 צץ המטה פרח הזרון: החמס קס למטה רשע לא-
 12 מהס ולא מהמונס ולא מהמהם ולאנה בהם: בא
 13 העת הגיע היום הקונה אל ישמח והמוכר אל יתאבל
 כי חרון אל כל המונה: כי המוכר אל הממכר לא
 ישוב ועוד בחיים חיתם כי חזון אל כל המונה לא ישוב
 14 ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו: תקועו בתקוע והכין הכל
 15 ואין הלך למלחמה כי חרוני אל כל המונה: החרב
 בחוץ והדבר והרעב מבית אשר בשדה בהרב ימור
 16 ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: ופלטו פליטיהם והיו אל-
 17 ההרים כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו: כל הידים
 18 תרפינה וכל ברכים תלכנה מים: וחגרו שקים וכסוהם
 אותם פלצורת ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם
 19 קרחה: כספם בחוצות שליכו וזהבם לנדה יהיה
 כספם וזהבם לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה נפשם
 לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה:
 ב וצבי עריו לגאון שמהו וצלמי תועבותם שקוציהם עשו

ארבע קרי

קמץ

21 בו על כן נתתיו להם לגדה: ונתתיו ביד הזורם לבו
 22 ולרשעי הארץ לשלל וחללוה: והסברתי פני מהם
 23 וחללו את צפוני ובאו ביה פריצים וחללוה: עשה
 הרתוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה
 24 חמס: והבאתי רעי גוים וירשו את בתי הסוה שבתי
 גאון עזים ונחלו מקדשיהם: קפרה בא ובקשו שלום כה
 נאין: הוה על הוה תבוא ושמעה אל שמועה תהיה
 26 ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מוקנים:
 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עס הארץ
 27 תבהלנה מדרךם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם

חללוהו קרי

וידעו כי אני יהוה: ויהי בשנה הששית בששי ח

Cap. VIII.
 Prophetam
 abreptus
 spiritu vi-
 det nefan-
 da atque
 impia, qua
 Judaei in
 templo Do-
 mini com-
 mistebant.

בחמש שנה לחדש אני יושב בביתי וזקני יהודה יושבים
 לפני ותפל עלי שסיד אדני יהוה: ואראה והנה דמות
 2 כמראה אש ממראה מתניו ולמטה אש וממתניו
 ולמעלה כמראה זהר כעין החשמלה: וישלח תבנית
 3 יד ויקחני בעיצת ראשי ותשא אתי רוחי בין הארץ ובין
 השמים ותבא אתי ירושלמה כמראות אלהים אל-
 פתח שער הפנימית הפונה צפונה אשר שם מושב
 סמל הקנאה המקנה: והנה שם כבוד אלהי ישראל
 4 כמראה אש אשר ראיתי בבקעה: ויאמר אלי בן אדם ה
 שאנא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה
 6 מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הוה בבאה: ויאמר
 מה הם קרי
 אלי בן אדם הראה אתה מהם עשים תועבות
 גדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחקה מעל
 7 מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות גדלות: ויבא
 אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר:
 ויאמר אלי בן אדם חתרנא בקיר ואחתר בקיר והנה
 8 פתח אחד: ויאמר אלי בא וראה את התועבות
 הרעות

הרעות

1 הרעות אשר הם עשים פה: ואבוא ואראה והנה כל
 תבנית רמש ובהמה שקץ וכל גלולי בית ישראל
 11 מחקה על הקיר סביב סביב: ושבעים איש מזקני
 בית ישראל ויאזניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים
 לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטרת
 12 עלה: ויאמר אלי הראית בן אדם אשר
 זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדרי
 משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אתנו עוב
 13 יהוה את הארץ: ויאמר אלי עוד תשוב
 14 תראה תועבות גדלות אשר המה עשים: ויבא אתי
 אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם
 15 טו הנשים ישבות מנכורת ארת התמוה: ויאמר אלי
 הראית בן אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
 16 מאלה: ויבא אתי אל חצר בית יהוה הפנימית והנה
 פתח היכל יהוה בין האולם ובין המזבח כעשרים
 וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה
 17 והמה משתחוויתם קדמה לשמש: ויאמר אלי הראית
 בן אדם הנקל לבית יהודה מעשות ארת התועבות
 אשר עשרפה כדמלאו ארת הארץ חמס וישבו
 18 להכעיסני והנם שלחם את הזמורה אל אפם: וגם
 אני אעשה בהמה לא תחוס עיני ולא אחמול וקראו
 ט א באזני קול גדול ולא אשמע אתם: ויקרא באזני קול
 גדול לאמר קרבו פקדות העיר ואיש כלי משחתו בידו:
 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליון אשר
 מפנה צפונה ואיש כלי מפצו בידו ואיש אחד בתוכם
 לבוש בדים וקסת הספר במתניו ויבאו ויעמדו אצל
 3 מזבח הנחשת: וכבודו אלהי ישראל נעלה מעל
 הכרוב אשר היה עליו אל מפתן הבית ויקרא אל-
 לב א ליי האיש

Cap. IX.
 Ostenditur
 Prophetam
 in visione
 eades à
 Chaldaeis
 Hierosoly-
 mis pa-
 tranda,
 à quâ li-
 berantur
 pii à Deo
 signati.

האיש הלבש הבדים אשר קסת הספר במתניו :

4 ויאמר יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך ירושלם אליו קרי

והתוית תו על מצחות האנשים הנאנחים והנאנקים

על כל התועבות הנעשות בתוכה : ולא לה אמר ה

באזני עברו בעיר אחריו והכו על תחום עיניכם ואל קרי עונם ק

תחמלו : זקן בחור ובתולה וטף ונשים והרגנו

למשחית ועל כל איש אשר עליו התו אל תגשו

וממקדשי תחלו ויחלו באנשים הזקנים אשר לפני

הבית : ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את

7 החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר : ויהי כהכותם

8 ונאשאר אני ואפלה על פני ואזעק ואמר אהה אדני

יהוה המשחית אתה את כל שארית ישראל בשפךך

את חמתך על ירושלם : ויאמר אלי עון בית ישראל

9 ויהודה גדול במאד מאד ותמלא הארץ דמים והעיר

מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואין יהוה

ראה : וגם אני לא תחוס עיני ולא אחמל דרכם

בראשם נתתי : והנה האיש י לבוש הבדים אשר הקסת

11 במתניו משיב דבר לאמר עשיתי כאשר צויתני :

ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרבים כאבן ככל אשר קרי

2 ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם : ויאמר אל

האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינות לגלגל אל

תחת לכרוב ומלא חפניך גחלי אש מפינות לכרבים

3 וזרק על העיר ויבא לעיני : והכרבים עמדים מימין

לבית כבאו האיש והענן מלא את החצר הפנימית :

4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתן הבית ומלא

הבית את הענן והחצר מלאה את נגה כבוד יהוה :

וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה בקול אל שדי בדברו :

6 ויהי בצותו את האיש לבש הבדים לאמר

לאמר

Cap. X.
Repräsentatur ite-
rum Vati
nostro, per
visum, my-
sticus ille
Cherubino-
rum cur-
rus, ex cu-
jus medio
vir lineis
indutus ac-
cipit pru-
narum
aceruum.
eumque
saper ur-

ben Hierosolymam effundit.

לאמר קח אש מבינות לגלגל מבינות לכרובים ויבא
 7 ויעמד אצל האופן: וישלח הכרוב את ידו מבינות
 לכרובים אל האש אשר בינות הכרובים וישא ויתן
 8 אל חפני לבש הבדים ויקחני צא: וירא לכרובים
 9 תבנית יד אדם תחת כנפיהם: ואראה והנה ארבעה
 אופנים אצל הכרובים אופן אחד אצל הכרוב אחר
 ואופן אחד אצל הכרוב אחר ומראה האופנים כעין
 י אבן תרשיש: ומראהם דמות אחד לארבעתם
 11 כאשר יהיה האופן בתוך האופן: בלכתם אל
 ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום
 12 אשר יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלכתם: וכל
 בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עינים
 13 סביב לארבעתם אופניהם: לאופנים להם קורא
 14 הגלגל באוני: וארבעה פנים לאחד פני האחד פני
 הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי
 15 פני נגש: וירמו הכרובים היא החיה אשר ראיתי
 16 בנהר כבר: ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם
 וכשאת הכרובים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא
 17 יסבו האופנים גם הם מאצלם: בעמדם יעמדו וברומם
 18 ירמו אותם כירוח החיה בהם: ויצא כבוד יהוה מעל
 19 מפתח הבית ויעמד על הכרובים: וישאו הכרובים את
 כנפיהם וירמו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים
 לעמתם ויעמד פתח שער בית יהוה המקדמוני וכבוד
 כ אלהי ישראל עליהם למעלה: היא החיה אשר
 ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים
 21 המה: ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע כנפים
 22 לאחד ודמות יד אדם תחת כנפיהם: ודמות פניהם
 המרה הפנים אשר ראיתי על נהר כבר מראהם
 לב ב 2 iii ואותם

ואותם אישאל עבר פניו ילכו : ותשא אתי רוח יי
ותבא אתי אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה
והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה
בתוכם את יאזניה בן עוזר ואת פלטיהו בן בניהו
שרי העם :

Cap. XI.
Judaeorum
principibus
ob impieta-
tem predi-
cit exci-
dium : piis
autem re-
demtionem
ac prospera
omnia pol-
licetur.

2 ויאמר אלי בן אדם אלה האנשים החשבים און
3 והיעצים עצת רע בעיר הזאת : האמרים לא בקרוב
4 בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר : לכן הנבא
עליהם הנבא בן אדם : ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי ה
אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית ישראל ומעלות
רוחכם אני ידעתי : הרביתם חלליכם בעיר הזאת
6 ומלאתים חוצותיה חלל : לכן כה אמר אדני יהוה 7 יחיד
חלליכם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר
ואתכם הוציא מתוכה : וחרב יראתם וחרב אביא עליכם
8 נאם אדני יהוה : והוצאתי אתכם מתוכה ונתתי אתכם
9 ביד זרים ועשיתי בכם שפטים : בחרב תפלו על גבול
ישראל אשפוט אתכם וידעתם כי אני יהוה : היא
11 לא תהיה לכם לסיר ואתם תהיו בתוכה לבשר אל
גבול ישראל אשפט אתכם : וידעתם כי אני יהוה אשר
12 בחקי לא הלכתם ומשפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים
אשר סביבותיכם עשיתם : ויהי כהנבא : ופלטיהו
13 בן בניה מתואפל על פני ואזעק קול גדול ואמר אהה
אדני יהוה כלה אתה עשה את שארית ישראל :

14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם אחיך אחיך
אנשי גאלתך וכל בית ישראל כלה אשר אמרו להם
ישבי ירושלם רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
למורשה : לכן אמר כה אמר אדני יהוה כי
16 הרחקתם בגוים וכי הפצותים בארצות ואהי להם
למקדש

17 למקדש מעט בארצות אשר באו שם: לבן
 אמר כה אמר אדני יהוה וקבצתי אתכם מן העמים
 ואספתי אתכם מן הארצות אשר נפצותם בהסונתתי
 18 לכם את ארמת ישראל: ובאו שמה והסירו את כל
 19 שקוציה ואר כל תועבתיה ממנה: ונתתי להם לב
 אחר ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרת לי לב האבן
 כ מבשרסונתתי להם לב בשר: למען בחקתי לכוואת
 משפטי ישמרו ועשו אתם והיו לי לעס ואני אהיה להם
 21 לאלהים: ואל לב שקוציהם ותועבותיהם לבם הלך
 22 דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: וישאו הכרובים
 את כנפיהם והאופנים לעמתם וכבוד אלהי ישראל
 23 עליהם מלמעלה: ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר
 24 ויעמד על ההר אשר מקדם לעיר: ורוח נשאתני
 ותבאני כשדימה אל הגולה במראה ברוח אלהים
 כה ויעל מעלי המראה אשר ראיתי: ואדבר אל הגולה
 את כל דברי יהוה אשר הראני:

Cap. XII.
 Regis ac
 procerum
 fuga &
 calamitates
 Prophetico
 anigmatate
 adumbrantur.

יב ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם
 בתוך בית המרי אתה ישב אשר עינים להם לראות ולא
 ראו אזנים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם:
 3 ואתה בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה
 יומם לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום אחר לעיניהם
 4 אולי יראו כי בית מרי המה: והוצאת כליך ככלי גולה
 יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמוצא
 6 ה גולה: לעיניהם חתר לך בקיר והוצאת בו: לעיניהם
 על כתף תשא בעלטה תוציא פניך תכסה ולא תראה
 7 את הארץ כי מופת נתתי לך לבית ישראל: ואעש כן
 כאשר צויתי כלי הוצאתי ככלי גולה יומם ובערב
 חתרת לי בקיר ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי
 לב ג 3 111 לעיניהם

לעיניהם: ויהי דבר יהוה אלי כבקר לאמר: 8
 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה 9
 אתה עשה: אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיא 10
 המשא הזה בירו שלם וכל בית ישראל אשר המה
 בתוכם: אמר אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה 11
 להם בגולה כשביילכו: והנשיא אשר בתוכם אל 12
 כרתף ישא בעלטה ויצא בקיר יחתרו להוציא בו פניו
 יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא ארץ הארץ: 13
 ופרשתי ארץ רשתי עליו ונתפש במצודתי והבארתי 14
 אתו בכלה ארץ כשדים ואתה לא יראה ושם ימות:
 וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אנפיו אזרה לכל רוח 15
 וחרב אריק אחריהם: וידעו כי אני יהוה בהפיצי אותם 16
 בגוים וזריתי אותם בארצות: והותרתי מהם אנשי
 מספר מחרב מרעב ומדבר למען יספרו את כלי
 תועבותיהם בגוים אשר באו שם וידעו כי אני
 יהוה:
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם לחמך ברעש 17
 תאכל ומימך ברנזה ובראנה תשתה: ואמרת אל 18
 עם הארץ כה אמר אדני יהוה ליושבי ירושלם אל
 אדמת ישראל לחמם בראנה יאכלו ומימיהם בשממון
 ישתו למען תשם ארצה ממלאה מחמם כל הישבים
 בה: והערים הנושבות תחרבנה והארץ שממה כ
 תהיה וידעתם כי אני יהוה: ויהי דבר יהוה 21
 אלי לאמר: בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת 22
 ישראל לאמר יארכו הימים ואכר כל חזון: לכן אמר 23
 אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה
 ולא ימשלו אתו עוד בישראל כי אם דבר אליהם
 קרבו הימים ודבר כל חזון: כי לא יהיה עוד כל חזון 24

הל' פתחה

עורו קרי

שוא

כה שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֲדַבֵּר אֶת אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כִּי
 בְּיָמֶיכֶם בֵּית הַמְּדַבֵּר דָּבָר וַעֲשִׂיתִיו נֹאם אֲדֹנָי
 26 27 יְהוָה: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן
 אָדָם הִנֵּה בֵּית יִשְׂרָאֵל אֹמְרִים הַחֲזוֹן אֲשֶׁר הוּא חֹזֶה
 28 לְיָמִים רַבִּים וְלַעֲתִים רְחוֹקוֹת הוּא נֹבֵא: לָכֵן אָמַר
 אֵלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה לֹא תִמְשָׁךְ עוֹד כָּל דְּבַר
 אֲשֶׁר אֲדַבֵּר דָּבָר וַיַּעֲשֶׂה נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה:

Cap. XIII.
 Sermo Do-
 mini con-
 tra uapores
 & venales
 istos Vates,
 qui pacem
 & prospera
 quaque
 populo pro-
 mittebant.

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן אָדָם הִנֵּבֵא
 אֶל-נְבִיאֵי יִשְׂרָאֵל הַנֹּבְאִים וְאָמַרְתָּ לְנְבִיאֵי מַלְבָּם
 3 שְׁמַעוּ דְבַר יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה הוּי עַל-
 הַנְּבִיאִים הַנֹּבְלִים אֲשֶׁר הִלְכִים אַחֲרֵי רוּחַ וּלְבַלְתֵּי
 ה 4 רְאוּ: כִּשְׁעֵלִים בַּחֲרֻבוֹת נְבִיאֵיךָ יִשְׂרָאֵל הוּי: לֹא
 עֲלִיתֶם בְּפִרְצוֹת וּתְגִדְרוּ גֵדֵר עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעַמֹּד
 6 בְּמַלְחָמָה בְּיוֹם יְהוָה: הֲזוֹ שׂוֹא וְקִסֵּם כֹּזֵב הָאֹמְרִים
 7 נֹאם יְהוָה וַיְהוָה לֹא שְׁלַחְסוּ וַיְחַלּוּ לְקִים דְּבַר: הֲלוֹא
 מַחֲזֶה שׂוֹא חֲזִיתֶם וּמְקַסֵּם כֹּזֵב אָמַרְתֶּם וְאֹמְרִים נֹאם-
 8 יְהוָה וְאֲנִי לֹא דִבַּרְתִּי: לָכֵן כֹּה אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוָה יֵעַן דְּבַרְכֶם שׂוֹא וְחֲזִיתֶם כֹּזֵב לָכֵן הִנֵּנִי
 9 אֵלֵיכֶם נֹאם אֲדֹנָי יְהוָה: וְהִיתָה יְדֵי אֵל הַנְּבִיאִים הַחֲזִים
 שׂוֹא וְהַקְּסָמִים כֹּזֵב כַּסּוֹד עַמִּי לֹא יְהִיוּ וּבְכַתְּבֵי בֵּית-
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְתְּבוּ וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְאוּ
 י וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוָה: יֵעַן וּבִיעַן הִטְעוּ אֶת עַמִּי
 לֵאמֹר שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם וְהוּא בְּנֵה חֵיץ וְהִנֵּם טָחִים
 11 אֶתוֹ תִּפֹּל: אָמַר אֶל-טָחִי תִּפֹּל וַיִּפֹּל הִי וַיִּגְשֶׁם שׁוֹטֵף
 וְאֶתְנֶה אֲבָנֵי אֶלְגִּבֵּישׁ תִּפְלְנָה וְרוּחַ סַעֲרוֹת תִּבְקַע:
 12 וְהִנֵּה נִפֹּל הַקִּיר הַלּוֹא יֹאמַר אֵלֵיכֶם אֵיךְ הִטִּיחַ אֲשֶׁר
 13 טָחַתֶּם: לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה
 לִב ר 4 III וּבְקַעְתִּי

ובקעתי רוח סערות בחמתי וגשם שטף באפי
 יהיה ואבני אלגבי שבחמה לכלה : והרסתי את 14
 הקיר אשר טחתם תפל והגעתיהו אל הארץ
 ונגלה יסדו ונפלה וכליתם בתוכה וידעתם כי
 אני יהוה : וכלית את חמתי בקיר ובטחים אתו טו
 תפל ואמר לכם אין הקיר ואין הטחים אתו : נביאי 16
 ישראל הנבאים אל ירושלם והחזים להחזון שלם
 ואין שלם נאם אדני יהוה : ואתה 17
 בן אדם שים פניך אל בנות עמך המתנבאות מלכה
 והנבא עליהן : ואמרת כה אמר י אדני יהוה הוי 18
 למתפררות כסתורת על כל אצילי ידי ועשות
 המספחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות
 תצודדנה לעמי ונפשות לכנה תחיינה : ותחללנה 19
 אתי אל עמי בשעלי שעורים ובפתותי לחם להמית
 נפשות אשר לא תמותנה ולחיות נפשות אשר לא
 תחיינה בכזבכם לעמי שמעי כזב : לכן כה כ
 אמר י אדני יהוה הנני אל כסתותי כנה אשר אתנה
 מצדרות שם את הנפשות לפרחות וקרעתי אתם
 מעל זרועתיכם ושלחתי את הנפשות אשר אתם
 מצדרות ארצ נפשים לפרחות : וקרעתי את 21
 מספחתים כם והצלתי את עמי מידכון לא יהיו עוד בידכ
 למצדה וידעתן כי אני יהוה : יען הכאורת לב צדיק 22
 שקר ואני לא הכאבתיו ולחזק ידי רשע לבלתי שוב
 מדרכו הרע להחיותו : לכן שוא לא תחזינה וקסם לא 23
 תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידכון וידעתן כי אני
 יהוה : ויבוא אלי אנשים מזקני ישראל וישבו לפני : ויד א
 ויהי רבר יהוה אלי לאמר : בן אדם 2
 האנשים האלה העלו גלוליהם על לבם ומכשול עונם
 נתנו

Cap. XIV.
 Hypocri-
 tis, ficta
 religionis

specie Prophetam de oraculo percunctantibus, graue & verum responsum reddit; iram Dei ipsis incumbere, nec vel sanctissimorum precibus aut intercessione averruncari posse.

נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם :

לכן דבר אותם ואמרת אליהם כה

אמרו אדני יהוה איש איש מבית ישראל אשר יעלה

את גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו וכבא

ה אל הנביא אני יהוה נענית לו בה כרכב גלוליו : למען

תפש את בית ישראל בלפס אשר נזרו מעלי

בגלוליהם כלם : לכן אמרו אל בית ישראל

כה אמר אדני יהוה שובו והשיבו מעל גלוליתכם ומעל

כל תועבותיכם השיבו פניכם : כי איש איש מבית

ישראל ומחגר אשר יגור בישראל וינזר מאחרי ויעל

גלוליו אל לבו ומכשול עונו ישים נכח פניו וכבא אל

הנביא לדרש לו כי אני יהוה נענה לו כי : ונתתי פני

באיש ההוא והשמותיהו לאורת ולמשלים והכרתיו

מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה : והנביא

כי יפתה ודבר דבר אני יהוה פתיתי את הנביא ההוא

ונטיתי את ידי עליו והשמדתיו מתוך עמי ישראל :

ונשאו עונם כעון הדרש כעון הנביא יהיה : למען לא

יתעו עוד בית ישראל מאחרי ולא יטמאו עוד בכל

פשעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם

אדני יהוה : ויהי דבר יהוה אלי לאמר :

בן אדם ארץ כי תחטא אלי למעל מעל ונטיתי ידי עליה

ושברתי לה מטרה לחם והשלחתי בה רעב והכרתיו

ממנה אדם ובהמה : והיו שלשת האנשים האלה

בתוכה נח דנאל ואיוב המה בצדקתם ינצלו נפשם

נאם אדני יהוה : לודיה רעה אעביר בארץ ושכלתה

והיתה שממה מבלי עובר מפני החיה : שלשת האנשים

האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בניס ואם

בנות יצלו המה לבדם ינצלו והארץ תהיה שממה :

16 או חרב אביא על הארץ ההיא ואמרתי חרב תעבר
 בארץ והכרתי ממנה אדם ובהמה: ושלשת האנשים
 האלה בתוכה חיי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים
 ובנות כי הם לברם ינצלו: או דבר אשלח אל הארץ
 ההיא ושפכתי חמתי עליה בדם להכרית ממנה אדם
 ובהמה: ונח דנאל ואיוב בתוכה חיי אני נאם אדני
 יהוה אם בין אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם:
 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארכעת שפטי כ
 הרעים חרב ורעב וחיה רעה ודבר שלחתי אל
 ירושלם להכרית ממנה אדם ובהמה: והנה נותרה
 בה פלטר המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליכם
 וראיתם את דרכם ואת עלילותם ונחמתם על הרעה
 אשר הבאתי על ירושלם את כל אשר הבאתי עליה:
 ונחמו אתכם כי תראו את דרכם ואת עלילותם
 וידעתם כי לא חנם עשיתי את כל אשר עשיתי בה
 נאם אדני יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם מה יהיה עין מן
 הגפן מכל עין הזמורה אשר היה בעצי היער: היקח
 ממנו עץ לעשות למלאכה אם יקחו ממנו יתר
 לתלות עליו כל כלי: הנה לאש נתן לאכלה את
 שני קצותיו אכלה האש ותוכו נחר היצלה למלאכה:
 הנה בהיותו תמים לא יעשה למלאכה אף כי אשה
 אכלתהו ויחר ונעשה עור למלאכה:

Cap. XV.
 Similitudi-
 ne vitis in-
 frugifera
 ostendit
 ultimam
 Hierosoly-
 mitanorum
 calamita-
 tem.

קמץ בוק

לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ
 הגפן בעץ היער אשר נתתיו לאש לאכלה בן נרתתי
 את ישבי ירושלם: ונתתיו את פני בהם מהאש יצאו
 והאש תאכלם וידעתם כי אני יהוה בשומי את פני
 בהם: ונתתיו את הארץ שממה יען מעלו מעל נאם
 אדני

אֲדַנִּי יְהוָה :

2 א ין ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם הודע את ירושלים
 3 את תועבותיה : ואמרת כה אמר אדני יהוה לירושלים
 נכרתת ומלדתך מארץ הכנעני אביך האמרי
 4 ואמך חתית : ומולדותיך ביום הולדת אותך לא־כרת
 שרך ובמים לא־רחצת למשעי והמלח לא המלחת
 ה והחתל לא חתלת : לא־חסרה עליך עין לעשות לך
 אחת מאלה לחמלה עליך ותשלכי אל פני השדה
 6 בגעל נפשך ביום הולדת אתך : ואעבר עליך ואראך
 מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי ואמר לך בדמך
 7 חיי : רבכה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבאי
 בערי עריים שדים נכנו ושערך צמח ואת ערס ועריה :
 8 ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש
 כנפי עליך ואכסר ערותך ואשבע לך ואבוא בכרית
 9 אתך נאם אדני יהוה ותהי לי : וארחצך במים
 י ואשטף דמך מעליך ואסכך בשמן : ואלבשך
 רקמה ואנעלך תחשו ואחבשך בשש ואכסך משי :
 11 ואעדה ערי ואתנה צמידים על ירך ורכיך על גרונך :
 12 ואתן גזם על אפך ועגילים על אוניך ועטרת תפארת
 יחירי 13 בראשך : ותעדי זהב וכסף ומלבושך ששי ומשי
 יחירי ורקמה סלת ורבש ושמן אכלתי ותיפי במאד מאד
 14 ותצלחי למלוכה : ויצא לך שם כגוים כי־פיך כיו כליל
 הוא בהררי אשר שמתי עליך נאם אדני יהוה :
 15 ותבטחי בי־פיך ותזני על שמך ותשפכי ארתי תזנותיך
 16 על כל עובר לוייה : ותקחי מבגדיך ותעשי לך במות
 17 טלאות ותזני עליהם לא באות ולא־יהיה : ותקחי כלי
 תפארתך מזהבי ומכסף אשר נתתי לך ותעשי לך
 18 צלמי זכר ותזני בהם : ותקחי ארתי כגדי רקמתך
 ותכסים

Cap. XVI.
 Sub imagi-
 ne mulieris
 adultera
 describitur
 Ecclesia
 Judaica
 ortus, edu-
 catio, cum
 Deo veluti
 conjugium;
 eademque,
 postquam
 idolis sese
 fedè coin-
 quinasset,
 ad pacem
 & com-
 munionem
 Dei, juxta
 cum aliis
 populis,
 invitatur.

רנב אחר
 שורק
 הר דגושה

19 יתיר' ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם: ולחמי אשר

נתתי לך סלת ושמן ודבש האכלתיך ונתתי יהוה לפניהם

לריח ניחח ויהי נאם אדני יהוה: ותקחי את פניך ואת כ

בנותיך אשר ילדתי לי ותזכחים להם לאכול המעט

מתזנותיך: ותשחטי את בני ותתנים בהעביר אותם

להם: ואת כל תועבתך ותזנותיך לא זכרתי את ימי

נעוריך בהיותך עירם ועריה מתבוססת בדמך היירת:

23 24 ויהי אחרי כל דעתך אוי אוי לך נאם אדני יהוה: ותבני

לך גב ותעשי לך רמה בכל רחוב: אל כל ראש דרך כה

בניית רמתך ותתעבי את יפיך ותפשקי את רגליך

לכל עובר ותרבי את תזנותך: ותזני אל בני מצרים

שכניך גדלי בשר ותרבי את תזנותך להכעיסני: והנה

נשיתי ידי עליך ואגרע חקך ואתנך בנפש שנאתיך

בנות פלשתים הנכלמות מדרכך זמה: ותזני אל בני

אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת: ותרבי

את תזנותך אל ארץ כנען כשדימה וגם בזאת לא

שבעת: מה אמלח לבתך נאם אדני יהוה בעשותך

את כל אלה מעשה אשר זונה שלטת: בבנותיך

31 גבך בראש כל דרך ורמתך עשיתי בכל רחוב ולא

32 הייתי בזונה לקלס אתנן: האשר המנאפת תחרת

אשה תקח את זרים: לכל זנות יתנור נרה ואת נתת

את נדניך לכל מאהביך ותשחרי אותם לבוא אליך

מסביב בתזנותיך: ויהי כך הפך מן הנשים בתזנותיך

34 ואחריך לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לך ותהי הנ כפחת

35 להפך: לכן זונה שמעי דבר יהוה: כה לה

36 אמר אדני יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך

בתזנותיך על מאהביך ועל כל גלולי תועבותיך

37 וכדמי בניך אשר נתתי להם: לכן הנני מקבץ את כל

מאהביך

מֵאֲחֵיךָ אֲשֶׁר עָרַבְתָּ עֲלֵיהֶם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲהַבְתָּ עַל
כָּל־אֲשֶׁר שָׁנֵאתִי וּקְבַצְתִּי אֹתָם עֲלֶיךָ מִסְכִּיב וְגִלְתִּי
עֲרוֹתְךָ אֱלֹהִים וְרָאוּ אֵת כָּל־עֲרוֹתְךָ: וּשְׁפַטְתִּיךָ מִשְׁפָּטִי 35
נֶאֱפוֹת וּשְׁפַכְתָּ דָם וְנִתְתִּיךָ דָם חֶמְדָּה וּקְנֵאתִי: וְנִתְתִּי
אוֹתְךָ בִידֵם וְהִרְסוּ נֶבֶךְ וְנִתְצוּ רַמְתֶּךָ וְהִפְשִׁיטוּ אוֹתְךָ
בְּגִדֶיךָ וּלְקַחוּ כָּל־תְּפֹאֲרוֹתֶיךָ וְהִנִּיחוּךָ עֵרֹם וְעָרִידָה :
וְהֵעֵלוּ עֲלֶיךָ קָהֶל וְרָגְמוּ אֹתְךָ בְּאֶבֶן וּבִתְקוֹךְ
בְּחֶרְבוֹתָם: וּשְׂרָפוּ בְתֶיךָ בְּאֵשׁ וְעָשׂוּ בְךָ שְׁפָטִים לְעֵינַי
נְשִׁים רַבּוֹת וְהִשְׁבַּתְיךָ מִזֹּנֶה וְגַם אֶתְנֶן לֹא תִתְנִי עוֹד: ^{הנ' כפחה}
וְהִנַּחְתִּי חֲמַתִּי בְךָ וְסָרְרָה קְנֵאתִי מִמֶּךָ וּשְׁקַטְתִּי וְלֹא
אֶכְעַס עוֹד: יֵעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתִּי אֶת־יְמֵי נְעוּרֶיךָ וְתִרְגְּוֶיךָ יְחִידִי
לִי בְּכָל־אֱלֹהִים וְגַם אֲנִי הָאֵל דָּרַכְתָּ בְּרֹאשׁ נִתְתִי נֶאֱסֵ אֲדֹנָי
יְהוָה וְלֹא עָשִׂיתִי אֶת־הַזְּמִיחָה עַל כָּל־תּוֹעֵבוֹתֶיךָ: הֲיֵנָּה כָּל־יְחִידִי
מִהַ מְשַׁל עֲלֶיךָ יְמֹשֵׁל לֵאמֹר כַּאֲמֵה בֵּתָה: בֵּת־אִמְךָ אֵת
גַּעֲלַת אִישָׁהּ וּבְנִיָּהּ וְאֲחֹתָ אֲחֹתְךָ אֵת אֲשֶׁר גַּעֲלוּ
אֲנִישֵׁיהֶן וּבְנֵיהֶן אִמְכֵן חֲתִיתִּי וְאֲבִיכֵן אִמְרִי: וְאֲחֹתְךָ
הַגְּדוּלָה שְׁמֵרוֹן הִיא וּבְנוֹתֶיהָ הַיּוֹשֵׁבֶת עַל־שְׁמֹאֲלֶיךָ
וְאֲחֹתְךָ הַקְּטָנָה מִמֶּךָ הַיּוֹשֵׁבֶת מִימֶינְךָ סָדֵם וּבְנוֹתֶיהָ:
וְלֹא בִדְרָכֶיהֶן הִלַּכְתָּ וּכְתוּעֵבוֹתֶיהֶן עָשִׂיתִי כַמַּעֲט קַט־יְחִידִי
וְתִשְׁחַתִּימֶהֶן בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: חִי אֲנִי נֶאֱסֵ אֲדֹנָי יְהוָה אִם־
עָשִׂיתָ סָדֵם אֲחֹתְךָ הִיא וּבְנוֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־
וּבְנוֹתֶיךָ: הֲנִהְיִיתָ הִיא עֵוֶן סָדֵם אֲחֹתְךָ גֵּאוֹן שְׁבַעַת־
לְחֹסְשֵׁלוֹת הַשְּׁקֵט הִירָה לָהּ וּלְבְנוֹתֶיהָ וִירַעַנִי וְאֲבִיּוֹן
לֹא הִחְזִיקָה: וְתִגְבְּהֵנָּה וְתַעֲשִׂינָה תּוֹעֵבָה לְפָנַי וְאִסִּיר
אֶתְהֵן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי: וְשְׁמֵרוֹן כַּחֲצֵי חֲטָאתֶיךָ לֹא
חֲטָאָה וְתִרְבִּי אֶת־תּוֹעֵבוֹתֶיךָ מֵהֵנָּה וְתִצְדָּקִי אֶת־
אֲחֹתְךָ בְּכָל־תּוֹעֵבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי: גַּם־אֵת־יְחִידִי
כָּל־מַתְךָ אֲשֶׁר פָּלַלְתִּי לְאֲחֹתְךָ בְּחֲטָאתֶיךָ אֲשֶׁר־
הִתְעַבַּת

התעבת מהן תצדקנה ממך וגם את בושי ושאי

כלמתך בצדקתך אחותך: ושבת את שבתהן את 53

שבת סדס ובנותיה ואת שבת שמרון ובנותיה ושבת ושבות קרי

שבתך בתוכהנה: למען תשאי כלמתך ונכלמת מכל 54

אשר עשית בנחמך אתן: ואחותיך סדס ובנותיה נה

תשבן לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבן לקדמתן ואת

ובנותיך תשבינה לקדמתכן: ולוא היתה סדס אחותך 56

לשמועה בפך ביום גאונך: בטרם תגלה רעתך כמו 57

עת הרפת בנות ארם וכל סביבותיה בנות פלשתים

השאטות אותך מסביב: את זמתך ואת תועבותיך 58

את נשאתי סנאס יהוה: כי כה אמר אדני 59

יהוה ועשית אותך כאשר עשית אשר בירת אלה

להפר ברית: וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך 60

והקימותי לך ברית עולם: וזכרת את דרכיך ונכלמת 61

בקחתך את אחותיך הגדולת ממך אל הקטנות

ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריהך:

והקימתי אני את בריתי אתך וידעת כי אני 62

יהוה: למען תזכרי ובשרת ולא יהיה לך עוד פתחון 63

פה מפני כלמתך בכפרי לך לכל אשר עשית נאם

אדני יהוה:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם חזר חידה ומשל 2 א

משל אל בירת ישראל: ואמרת כה אמר אדני יהוה 3

הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא חנוצה

אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויקח את צמרת

הארז: את ראשיניקותיו קטפו וביאחו אל ארץ 4

בנען בעיר רכלים שמו: ויקח מזרע הארץ ויתנהו ה

בשורה זרע קח על מים רבים צפצפה שמו:

ויצמח ויהי לגפן סדחת שפלת קומה לפנות 6

דליותיו

Cap. xvii.
Propheta
proposito
anigmati
duplicis
aquile,
Zedekie
casum &
Babylonici
imperii ro-
bur & po-
tentiam de-
scribit.

7 דליותיו אליו ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
 בדים ותשלח פארת: ויהי נשר אחר גדול גדל כנפים
 ורב נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו
 ודליותיו שלחה לו להשקות אותה מערגות מטעה:
 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתולה לעשות ענף
 ולשאת פרי להיות לגפן אדרת: אמר כה אמר אדני
 יהוה תצלח הלא את שרשיה ינתק ואת פריה יקוסם
 ויבש כל טרפי צמחה תיבש ולא בזרוע גדולה ובעם
 רב למשאות אותה משרשיה: והנה שתולה התצלח
 הלא כגערת בה רוח הקדים תיבש יבש על ערגת
 צמחה תיבש:

11 12 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: אמר נא לבית המרי הלא
 ידעתם מה אלה אמר הנרה בא מלך בכל ירושלים
 ויקח את מלכה ואת שריה ויבא אותם אליו בכלה:
 13 ויקח מזרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה
 14 ואת אילי הארץ לקח: להיות ממלכה שפלה לבלתי
 טו התנשא לשמר את בריתו לעמדה: וימרדו בו לשלח
 מלאכיו מצרים לתת לו סוסים ועם רב היצלח הימלט
 16 העשה אלה והפר ברית ונמלט: חי אני נאם אדני יהוה
 אם לא במקום המלך הממליך אתו אשר בזה את
 אלתו ואשר הפר את בריתו אתו בתוך כבלי מור:
 17 ולא בחיל גדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה
 בשפך סללה ובכנות דיק להכרית נפשות רבות:
 18 ובוזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה
 19 לא ימלט: לכן כה אמר אדני יהוה חי אני
 אם לא אלתו אשר בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו
 בבראשו: ופרשתי עליו רשתי ונתפש במצודתי
 והביאותיהו בכלהו ונשפטתי אתו שם מעלו אשר מעל

קטק בלא אס ה

בי

מבנתיו קרי בי: ואת כל מברחיו בכל אנפיו בחרב יפלו והנשארים
לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברתי:

22 כה אמר אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
הרמה ונתתי מראש ינקותיו רך אקטף ושתלתי אני
על הר גבה ותלול: בהר מרום ישראל אשתלנו ונשא
ענף ועשה פרי והיה לארז אדיר ושכנו תחתיו כל
צפור כל כנף בצל דליותיו תשכנה: וידעו כל עצי
השדה כי אני יהוה השפלתיו עץ גבה והגבהתי עץ
שפל הובשתי עץ לח והפרחתי עץ יבש אני יהוה
דברתי ועשיתי:

הפסדה האוינו

24 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: מה לכם אתם משלים את יר

Cap. XVIII.
Filios non
punire pro-
pter scelera
parentum:
Deum im-
probos, ubi
resipiscunt,
in gratiam
recipere:
in eos at-
tem, qui
pervicaci-
ter peccatis
se tra-
dunt, gra-
viter vin-
dicare.

המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו בסר
ושני הבנים תקהינה: חי אני נאם אדני יהוה אם יהיה
לכם עוד משל המשל הזה בישראל: הן כל הנפשות
לי הנה כנפש האב וכנפש הבן לי הנה הנפש החטאת
היא תמות: ואיש כיהיה צדיק ועשה משפט וצדקה:
אל ההרים לא אכל ועינו לא נשא אל גלול בית
ישראל ואת אשת רעהו לא טמא: ואל אשה נדה לא
יקרב: ואיש לא יונה חבלתו חוב שיב נזלה לא יגזל
לחמו לרעב יתן ועירם יכסה כנר: בנשך לא יתן
ותרבית לא יקח מעול ישיב ידו משפט אמת יעשה בין
איש לאיש: בחקותיה יהלך ומשפטי שמר לעשות אמת
צדיק הוא: חיה יהיה נאם אדני יהוה: והוליד בן פריץ
שפך דם ועשה אח מאחר מאלה: והוא את כל אלה
לא עשה כי גם אל ההרים אכל ואת אשת רעהו טמא:
עני ואביון הונה גזלות גזל חבל לא ישיבו אל הגלולים
נשא עינו תועבה עשה: בנשך נתן ותרבית לקחו וחי
לא יחיה את כל התועבות האלה עשה מות יומרת

קמז
בוק
קמז בוק
קמז בוק

דמיו

14 דמיו בו יהיה: והנה הוליד בן וירא את כל חטאת אביו
 15 ויאמר עשה וירא ולא יעשה כהן: על ההרים לא אכל ^{קמץ קרי}
 ועינו לא נשא אל גלולי בית ישראל את אשת רעהו ^{קמץ בוק}
 16 לא טמא: ואיש לא הונה חבל לא חבל וגזלה לא גזל ^{קמץ בוק}
 17 לחמו לרעב נתן וערס כסרו בגר: מעני השיב ידו נשך ^{קמץ בוק}
 ותרבית לא לקח משפט עשרו בחקותי הלך הוא לא ^{קמץ בוק}
 18 ימות בעון אביו חיה יחיה: אביו כי עשק עשק גזל גזל
 אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנדה מת בעונו
 19 ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון האב והבן משפט
 וצדקה עשה את כל חקותי שמר ויעשה אתם חיה
 כי יחיה: הנפש החטאת היא תמות בן לא ישא בעון
 האב ואב לא ישא בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה
 21 ורשעת רשע עליו תהיה: והרשע כי ישוב ^{הרשע קרי}
 מכל חטאתו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה ^{חטאתיו קרי}
 22 משפט וצדקה חיה יחיה לא ימור: כל פשעיו אשר
 23 עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר עשה יחיה: החפץ
 אהפץ מות רשע נאם אדני יהוה הלוא בשובו מדרכו ^{כדרכיו קרי}
 24 וחייה: ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל
 התועבות אשר עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתו ^{צדקתו קרי}
 אשר עשה לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו
 כה אשר חטאתם ימות: ואמרתם לא יתכן דרך אדני
 שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם
 26 לא יתכנו: בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם
 27 בעולו אשר עשה ימות: ובשוב רשע מרשעתו
 אשר עשה ויעש משפט וצדקה הוא את נפשו יחיה:
 28 ויראה וישוב מכל פשעיו אשר עשה חיו יחיה לא ימות: יחיה
 29 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו
 ל בית ישראל הלא דרכיכם לא יתכן: לכן איש כדרכו
 לא א K k k אשפט

אשפט אתכם בית ישראל נאם אדני יהוה שובו ושהיבו
מכל פשעיכם ולא יהיה לכם למכשול עון: השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם כם ועשו לכם
לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו בית ישראל: כי לא
אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחי:

ואתה שא קינה אל נשיא ישראל: ואמרת מה אמך וי

Cap. XIX.
Duplici
parabolâ,
leonum &
vineæ, de-
scribit &
plangit
cladem
Hierosoly-
mæ, & mi-
seram sor-
tem Zede-
kiæ, cate-
rorumque
principum.

2 לבוא בין אריות רבצה בתוך כפרים רבתה גוריה:

3 ותעל אחד מגריה כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם

אכל: וישמעו אליו גוים בשחתם נתפשויביאהו

בחחים אל ארץ מצרים: ותרא כינוחלה אכדה

תקותה ותקה אחד מגריה כפיר שמתהו: ויתהלך

בתוך אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף אדם

אכל: וידע אלמנותיו ועריהם החריבו תשם ארץ

7 ומלאה מקול שאגתו: ויתנו עליו גוים סביב ממדינות

9 ויפרשו עליו דשתם בשחתם נתפש: ויתנהו בסוגר

בחחים ויבאהו אל מלך בבל יבאהו במצודות למען

לא ישמע קולו עוד אל הרי ישראל: אמך

כנפץ ברמך על מים שתולה פריה וענפה היתה ממים

רבים: ויהיו לה מטורת עז אל שבטי משלים ותגבה

11 קומתו על בין עבתיס וירא כגבהו כרב דליתיו: ותתש

12 בחמה לארץ השלכה ורוח הקדים הוביש פריה

התפרקו ויבשו מטה עזר אש אכלתהו: ועתה

13 שתולה במדבר בארץ ציהוצמא: ותצא אש ממטה

14 בדיה פריה אכלה ולא היה בה מטה עז שבט למשול

קינה היא ותהי לקינה:

א ויהי בשנה השביעית בחמשי בעשור לחודש באו אנשים מזקני ישראל לדרש את יהוה וישבו לפני:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם דבר את זקני קרושים

Cap. XX.
Propheta
cum pro-
bro Judæis
objicit pes-

3
המטרה
קרושים

cata patrium & propria: inde ad ulteriora tempora descendens de reductione Iſraelis in Terram, & ad Deum suum, vaticinatur.

זקני ישראל ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הלא דרשתי אתכם באים חיראני אם אדרש לכם נאם אדני יהוה: 4
התשפוט אתם התשפוט בן אדם את תועבות אבותם הודיעם: 5
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה ביום בחרי בישראל ואשא ידי לזרע בית יעקב ואודע להם בארץ מצרים ואשא ידי להם לאמר אני יהוה אלהיכם: 6
ביום ההוא אנשאתי ידי להם להוציאם מארץ מצרים אל ארץ אשר תרתי להם זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 7
ואמר אליהם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי מצרים אל תטמאו אני יהוה אלהיכם: 8
וימרבו ולא אבו לשמע אלי איש את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך ארץ מצרים: 9
ואעשלמען שמי לכלתי החל לעיני הגוים אשר דמה בתוכם אשר נודעתי אליהם לעיניהם להוציאם מארץ מצרים: 10
ואוציאם מארץ מצרים ואכאם אל המדבר: 11
ואתן להם את חקתי ואת משפטי הודעתי אותם אשר יעשה אותם האדם וחי בהם: 12
וגם את שבתותי נתתי להם להינות לאות בני וביניהם לדעת כי אני יהוה מקדשם: 13
וימרבו בית ישראל במדבר בחקותי לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר יעשה אתם האדם וחי בהם ואת שבתתי חללו מאד ואמר לשפך חמתי עליהם במדבר לכלתם: 14
ואעשה למען שמי לכלתי החל לעיני הגוים אשר הוצאתים לעיניהם: 15
וגם אני נשאתי ידי להם במדבר לכלתי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות: 16
וען במשפטי מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת שבתותי חללו כי

17 אחרי גלוליהם לכם הלך: ותחס עיני עליהם משחתם

18 ולא עשיתי אותם כלה במדבר: ואמר אל בניהם

במדבר בחוקי אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם

ג'ט אפר שורק

אל תשמרו ובגלוליהם אל תטמאו: אני יהוה

אלהיכם בחקותי לכו ואת משפטי שמרו ועשו אותם:

ואת שבתותי קדשו והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי כ

21 אני יהוה אלהיכם: וימרו בי הבנים בחקותי לא הלכו

עד כאן

ואת משפטי לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה

אותם האדם וחי בהם את שבתותי חללו ואמר לשפך

22 חמתי עליהם לכלות אפי במ מדבר: והשיבת את

ידי ואעש למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים אשר

23 הוצאתי אתם לעיניהם: גם אני נשאתי את ידי להם

במדבר להפיץ אתם בגוים ולזרות אותם בארצות:

24 יען משפטי לא עשו וחקותי מאסו ואת שבתותי חללו

ואחרי גלול אבותם היו עיניהם: וגם אני נתתי להם כה

26 חקים לא טובים ומשפטים לא יחיו בהם: ואטמא אותם

במתנותם בהעביר כל פטר רחם למען אשמש למען

27 אשר ידעו אשר אני יהוה: לכן דבר אל בית ישראל

בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה עוד זאת

28 גדפו אותי אבותיכם כמעלם בי מעל: ואביאם אל

הארץ אשר נשאתי ארתי ליתת אותה להם ויראו

כל גבעה רמה וכל עץ עבות ויזכרו שם את זבחיהם

ויתנו שם בעם קרבנם וישימו שם ריח ניחוחיהם ויסיכו

29 שם ארז נספיהם: ואמר אלהם מה הבמה אשר

אתם הבאים שם ויקרא שמה במה עד היום הזה:

לכן אמרו אל בית ישראל כה אמר אדני ל

יהוה הברוך אבותיכם אתם נטמאים ואחרי

31 שקוציהם אתם זנים: ובשאת מתנתיכם בהעביר

בניכם

בניכם באש אתם נטמאים לכל גלוליכם עד היום
 ואני אדרש לכם בית ישראל חי אני נאם אדני יהוה
 32 אם אדרש לכם: והעלה על דוחכם היו לא
 תהיה אשרי אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות
 33 הארצות לשרת עץ ואבן: חי אני נאם אדני יהוה
 אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
 34 אמלוך עליכם: והוצאתי אתכם מן העמים וקבצתי
 אתכם מן הארצות אשר נפוצתם בם ביד חזקה
 לה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה: והבאתי אתכם
 אל מדבר העמים ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים:
 36 כאשר נשפטתי את אבותיכם במדבר ארץ מצרים
 37 כן אשפט אתכם נאם אדני יהוה: והעברתי אתכם
 38 תחת השבט והבאתי אתכם במסרת הברית: וברותי
 מכם המרדים והפושעים כי מארץ מגוריהם אוציא
 אותם ואל אדמת ישראל לא יבואו וידעתם כי
 39 אני יהוה: ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה
 איש גלוליו לכו עבדו ואחר אם אינכם שמעים אלי
 ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם
 מ ובגלוליכם: כי בהר קדשי בהר מרום ישראל
 נאם אדני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
 כלה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את
 תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל
 41 קדשיכם: בריח נוחה ארצה אתכם
 בהוציאי אתכם מן העמים וקבצתי אתכם
 מן הארצות אשר נפצתם בם ונקדשתי בכם
 42 לעיני הגוים: וידעתם כי אני יהוה בהביאי אתכם
 אל אדמת ישראל אל הארץ אשר נשאתי את ידי
 43 לתת אותה לאבותיכם: וזכרתם שם את דרכיכם

לג 3 k k ואת

וְאֵת כָּל־עַלְלוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר נִטְמַאתֶם בָּם וְנִקְטַחְתֶּם
בְּפָנֵיכֶם בְּכָל־רְעוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי 44
יְהוָה בַּעֲשׂוֹתַי אֶתְכֶם לְמַעַן שְׁמִי לֹא כִדְרֵיכֶם הָרְעִים
וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁחָתוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדֹנָי
יְהוָה:

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם שִׁים פְּנִיךָ דֶרֶךְ־מָה 46
תִּימְנָה וְהִטָּף אֶל־דְרוֹם וְהִנְבֵּא אֶל־יַעַר הַשָּׂדֶה הַנָּגֵב:
וַאֲמַרְתָּ לְיַעַר הַנָּגֵב שָׁמַע דְּבַר־יְהוָה כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי 47
יְהוָה הֲנִי מְצִית בְּךָ אִשׁ וְאָכְלָה בְּךָ כָּל־עֵץ לַח וְכָל־
עֵץ יֶבֶשׁ לֹא־תִכְפַּר לְהַבַּת שְׁלֵהֶבֶת וְנִצְרַבּוּבָה כָּל־
פְּנִים מִנָּגֵב צְפוֹנָה וְרָאוּ כָּל־בֶּשֶׂר כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּעֲרִיתִיהָ 48
לֹא תִכְבַּר: וְאָמַר אַחֵה אֲדֹנָי יְהוָה הִמָּה אֹמְרִים לִי 49

הֲלֹא מִמֶּשֶׁל מְשָׁלִים הוּא: וַיְהִי דְבַר־כָּא

Cap. XXI.
Rursum tri-
ste oracu-
lum de Hie-
rosolymis.
Regem Ba-
bylonia,
captis au-
spicis, pri-
mum con-
tra Judaeos
morurum,
tum contra
alias gen-
tes.

יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם שִׁים פְּנִיךָ אֶל־יְרוּשָׁלַם וְהִטָּף 2
אֶל־מִקְדָּשִׁים וְהִנְבֵּא אֶל־אֲדַמְתֵי יִשְׂרָאֵל: וַאֲמַרְתָּ 3
לְאֲדַמְתֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה־אָמַר יְהוָה הֲנִי אֵלֶיךָ וְהוֹצֵאתִי
חֲרָבִי מִתְעַרְרָה וְהִכֵּרְתִי מִמֶּךָ צְדִיק וְרָשָׁע: יַעַן אֲשֶׁר־ 4
הִכֵּרְתִי מִמֶּךָ צְדִיק וְרָשָׁע לְכֵן תֵּצֵא חֲרָבִי מִתְעַרְרָה אֶל־
כָּל־בֶּשֶׂר מִנָּגֵב צְפוֹן: וַיִּדְעוּ כָּל־בֶּשֶׂר כִּי־אֲנִי יְהוָה הֵ 5
הוֹצֵאתִי חֲרָבִי מִתְעַרְרָה לֹא תָשׁוּב עוֹד: וְאַתָּה 6

בֶּן־אָדָם הֲאֵנָה בְּשִׁבְרוֹן מִתַּנִּים וּבְמִרְיוֹת תֵּאֲנַח 7
לְעֵינֶיהֶם: וְהָיָה כִּי־אָמְרוּ אֵלֶיךָ עַל־מַה אַתָּה נֹאמֵר 7
וַאֲמַרְתָּ אֶל־שְׁמוּעָה כִּי־בָאָה וְנָמַס כָּל־לֵב וּרְפוּ כָּל־
יָדַי וְכִהְתַּרְהוּ כָּל־רוּחַ וְכָל־בְּרָכִים תִּלְכַּנְּהוּ מִיָּם הַנָּה 8
בָּאָה וְנִהְיִיתָ נָאִם אֲדֹנָי יְהוָה: וַיְהִי דְבַר־ 8
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: בֶּן־אָדָם הִנְבֵּא וַאֲמַרְתָּ כֹּה־אָמַר 9
יְהוָה אָמַר חֲרָב חֲרָב הוֹחֵדָה וְגַם־מְרוֹטָה: לְמַעַן 9
טָבַח טָבַח הוֹחֵדָה לְמַעַן הִיָּה־לָּהּ בָּרֶק מְרֹטָה אוֹ 10
נָשִׁישׁ

פחה
כאתנח

11 נָשִׁישׁ שִׁבַּט בְּנֵי מַאֲסַת כָּל־עֵץ : וַיִּתֵּן אֶתְּהָ לְמַרְטָה
 לְתַפְשׁ בְּכַף הַיָּא הוֹחֲדֵה חֶרֶב וְהִיא מַרְטָה לְתַת
 12 אֹתָהּ בִּיד הוֹרֵג : זַעֲקוּהִיל לְבֶן אָדָם כִּי הִיא הִיתָה
 בְּעַמִּי הִיא בְּכָל־נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל מְגוּרֵי אֵל חֶרֶב הִי
 13 אֶת־עַמִּי לְכֵן סָפַק אֶל־יָרֵךְ : כִּי בַחֲן וּמָה אִם־גַּם־
 שִׁבַּט מַאֲסַת לֹא־יְהִי־נָאֵם אֲדָנִי יְהוָה :

14 וְאֶתְּהָ בֶן־אָדָם הַנִּבְאָ וְהָךְ כָּף אֶל־כָּף וְתַכְפֹּל
 חֶרֶב שְׁלִישֶׁתָּה חֶרֶב חֲלָלִים הִיא חֶרֶב חֲלָל הַגְּדוֹל
 טו הַחֲדָרֶת לָהֶם : לְמַעַן לְמוֹג לִב־וְהִרְבֵּה הַמְּכַשְׁלִים
 עַל כָּל־שְׁעָרֵיהֶם נָתַתִּי אֶבְחַת חֶרֶב אַח עֹשִׂיָה לְבָרֶק
 16 מַעֲטָה לְטַבַּח : הַתְּאֲחָדִי הַיְמִינִי הַשִּׁמִּי הַשְּׁמִילִי אֵנָה
 17 פְּנֵיךְ מַעֲדוֹת : וְגַם־אֲנִי אֶכֶּה כָּפִי אֶל־כָּפִי וְהִנַּחֲתִי
 18 חֲמַתִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי : וַיְהִי דְבַר יְהוָה

19 אֵלַי לֵאמֹר : וְאֶתְּהָ בֶן־אָדָם שִׁים לְךָ שְׁנַיִם דְּרָכִים
 לְבֹאֵ חֶרֶב מֶלֶךְ־בָּבֶל מֵאֶרֶץ אֶחָד יֵצְאוּ שְׁנֵיהֶם וַיֵּד
 כִּי בָּא כְּרָאֵשׁ דְּרֶךְ עִיר בְּרָא : דְּרֶךְ תְּשִׁים לְבֹאֵ חֶרֶב

21 אֶת רֶבֶת בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶת־יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם בְּצוּרָה : כִּי
 עָמַד מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶל־אֵם הַדְּרֶךְ בְּרֹאֵשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים
 לְקַסְס־קַסְס־קַלְקַל בְּחֻצִים שְׂאֵל בְּתַרְפִּיסָר אַה בְּכַבֵּד :
 22 בִּימֵינוּ הִיָּה הַקַּסְס־יְרוּשָׁלַם לְשׁוּם כְּרִים לְפִתַח פֶּה
 בְּרֻצָּה לְהַרִים קוֹל בְּתַרְוַעָה לְשׁוּם כְּרִים עַל־שְׁעָרִים

23 יתירו' לְשַׁפֵּךְ סִלְלָה לְבָנוֹת דִּיק : וְהִיָּה לָהֶם כְּקַסּוֹם־שׁוֹאֵ
 בְּעֵינֵיהֶם שְׁבַעִי שְׁבַעוֹת לָהֶם וְהוּא־מִזְכִּיר עוֹן
 24 לְהַתְּפֹשׁ : לְכֵן כֹּה־אָמַר אֲדָנִי יְהוָה יֵעַן

הַזְּכֻרָתִים עוֹנֵיכֶם בְּהַגְלוֹת פִּשְׁעֵיכֶם לְהַרְאוֹת
 חַטָּאוֹתֵיכֶם בְּכָל עֲלִילוֹתֵיכֶם יֵעַן הַזְּכֻרָתִים בְּכַף
 כֹּה תַתְּפֹשׁוּ : וְאֶתְּהָ חֲלַל רִשְׁעֵי נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל

26 אֲשֶׁר־בָּא יוֹמוֹ בְּעֵת עוֹן קָץ : כֹּה־אָמַר אֲדָנִי

לנ ד 4 k k א יהוה

יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה ואת לא זאת
 השפלה הגבה והגבה השפיל: עורה עורה עורה ³²
 אשימנה גם זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט
 ונתתיו: ואתה בן אדם הנבא ואמרת כה ³³
 אמר אדני יהוה אל בני עמון ואל חרפתם ואמרת
 חרב חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק:
 בחזות לך שיא בקסם לך כזב לתת אותך אל צוארי ³⁴
 חללי רשעים אשר בא זמם בעת עון קץ: השב אל לה
 תערה במקום אשר נבראת בארץ מכרותיך
 אשפט אתך: ושפכתי על יך זעמי באש עברתי ³⁶
 אפיח עליך ונתתיך ביד אנשים בערים חרשי
 משחית: לאש תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך ³⁷
 הארץ לא תזכרי כי אני יהוה דברתי:

² ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם **כב**

הפסוק
אחרי מות

Cap. XXII.
 Velut in ca-
 talogo or-
 dine enar-
 rat scelera
 & nefanda
 facinora,
 qua Hie-
 rosolymis
 patraban-
 tur.

התשפט התשפט את עיר הדמים והודעתה
 את כל תועבתיה: ואמרת כה אמר אדני ³
 יהוה עיר שפכת דם בתוכה לבוא עתה ועשתה
 גלולים עליה לטמאה: ברסך אשר שפכת אשמת ⁴
 ובגלולך אשר עשית טמאת ותקריבי ימך ותבוא
 ער שנותיך על כן נתתיך חרפה לגויס וקלסה לכל
 הארצות: הקרבנות והרחקות ממך יתקלסו בך ה
 טמאת השם רבת המהומה: הנה נשיאי ישראל איש ⁶
 לזרעו היו בך למען שפך דם: אבואם הקלו בך לגר ⁷
 עשו בעשק בתוכך יתום ואלמנה הונו בך: קדשי בזית ⁸
 ואת שבתתי חללת: אנשי רכיל היו בך למען שפך ⁹
 דם ואל ההרים אכלו בך זמה עשו בתוכך: ערורי ¹⁰
 אב גלה בך טמאת הנדה ענדיך: ואיש את אשת ¹¹
 רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזמה ואיש
 את

את

12 את אחתו ברת אביו ענה כן : שחר לקחור כן
 למען שפך דם נשך ותרבית לקחת ותבצע
 רעך בעשק ואתי שכחת נאם אדני יהוה :
 13 והנה הכיתי כפי אל בצעך אשר עשית ועל דמך
 14 אשר היו בתוךך : היעמד לבך אם תחזקנה
 ירך לימים אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
 15 טו ועשיתי : והפיצתי אותך בגוים וריתך בארצות
 16 והתמתי טמאתך ממך : ונחלת בך לעיני גוים
 ער כאו וירעת כי אני יהוה :

17 18 ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם הידלי

לסיני קרי בית ישראל לסוג כלם נחשת וברזל וברזל ועופרת
 19 בתוך כור סגים כסף היו : לכן כה אמר

אדני יהוה יען היות כלכם לסגים לכן הנני קבץ אתכם
 כ אל תוך ירושלם : קבצת כסף ונחשת וברזל ועופרת
 וברזל אל תוך כור לפחת עליו אש להנתיך כן אקבץ

21 באפי ובחמתי והנחתי והתכתי אתכם : וכנסתי
 אתכם ונפחתי עליכם באש עברתי ונתכתם בתוכה :

22 כהתוך כסף בתוך כור כן תתכו בתוכה וידעתם כי
 23 אני יהוה שפכתי חמתי עליכם : ויהי דבר

24 יהוה אלי לאמר : בן אדם אמר לה את ארץ לא
 כה מטהרה היא לא גשמה ביום זעם : קשר נביאיה

הש' רפה
 והה' כמפיק

בתוכה כארי שואג טרף טרף נפש אכלו חסן ויקר
 26 יקחו אלמנותיה הרבו בתוכה : כהני חמסו תורתיה

ויחללו וקדשי בין קדש להל לא הבדילו ובין הטמא
 27 לטהור לא הודיעו ומשבתותי העלימו עיניהם ואחל

בתוכם : שריה בקרבה כזאבים טרפי טרף לשפך
 28 דם לאבד נפשות למען בצע בצע : ונביאיה טחו להם

תפל חזים שוא וקסמים להם בזב אמרים כה אמר
 אדני

אֲדַנִּי יְהוָה וַיְהוּה לֹא דָבָר : עַם הָאָרֶץ עֲשָׂקוּ וַגִּזְלוּ 29
גִּזְלוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן הוֹנוּ וְאֶרֶץ הַגֵּר עֲשָׂקוּ בְּלֹא מִשְׁפָּט :
וַיִּבְקֹשׁ מֵהֶם אִישׁ גֵּר גֵּר וְעַמֵּד בְּפָרִץ לִפְנֵי בַעַד ל
הָאָרֶץ לְכַלְתִּי שַׁחְתָּהּ וְלֹא מִצְאָתִי : וְאֲשַׁפֵּךְ עֲלֵיהֶם 31
זַעַמִּי בְּאִשׁ עֲבַרְתִּי כְּלִיתִם דְּרָכָם בְּרֹאשׁם נְתַתִּינָאם

כ'שעמים

אֲדַנִּי יְהוָה : וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : כִּנְא

Cap. xxiii.
Propudio-
sam Hie-
rosolymo-
rum & Sa-
maria ido-
latriam
exponit, &
obscenā
compara-
tione exag-
gerat; ac
pœnas, le-
gibus in
adulteras
statutas,
contra eos
pronunciat.

בְּן אָדָם שְׁתֵּים נָשִׁים בָּנוֹת אִם־אֶחָת הֵיוּ : וַתִּזְנֶינָה 3
בְּמִצְרַיִם בְּנַעֲוִירֵיהֶן זָנוּ שָׁמָּה מֵעַבְדוֹ שְׂרִייהֶן וְשָׂם עִשׂוֹ דְדִי
בְּתוֹלֵיהֶן : וְשִׁמּוֹתֵינָן אֶהְלֶה הַגְּדוֹלָה וְאֶהְלִיכָה אַחֻתָּהּ 4
וַתִּהְיֶינָה לִי וְתִלְדְנָה בָנִים וּבָנוֹת וְשִׁמּוֹתֵינָן שְׁמֹרוֹן אֶהְלֶה
וִירוּשָׁלַם אֶהְלִיכָה : וְתֹזֶן אֶהְלֶה תַּחְתֵּי וְתַעֲגֹב עַל־הָ 5
מֵאֲהַבִּיָּה אֶל־אֲשׁוֹר קְרוּבִים : לְבִשֵׁי תְּכֵלֶת פַּחוֹת 6
וּסְגָנִים בַּחֲוֵי חֹמֶר כָּלֶם פְּרָשִׁים רִכְבֵי סוּסִים : וַתִּתֵּן 7
תִּזְנוּתֵיהֶן עֲלֵיהֶם מִבְּחַר בְּנֵי אֲשׁוֹר כָּלֶם וּבְכָל אֲשֶׁר־
עָגְבָה בְּכָל־גְּלוּלֵיהֶם נִטְמָאָה : וְאֵת תִּזְנוּתֵיהֶן מִמִּצְרַיִם 8
לֹא עֹבָה בִּי אוֹתָהּ שִׁכְבוּ בְּנַעֲוִירֵיהָ וְהִמְרָה עִשׂוֹ דְדִי
בְּתוֹלֵיהֶן וַיִּשְׁפְּכוּ תִזְנוּתָם עָלֶיהָ : לִכֵּן נְתַתִּיהָ בִּיד־ 9
מֵאֲהַבִּיָּה בִיד בְּנֵי אֲשׁוֹר אֲשֶׁר עָגְבָה עֲלֵיהֶם : הִמָּה גִלּוּי
עֲרוּרָתָהּ בָּנִיהָ וּבָנוֹתֶיהָ לְקַחוּ וְאוֹתָהּ בַּחֲרֹב הַרְגוּ וְתִתֵּן־
שֵׁם לְנָשִׁים וּשְׁפוֹטִים עִשׂוּ בָּהּ : וְתִרְאֵה אַחֻתָּהּ אֶהְלִיכָה 11
וְתִשְׁחַת עֲגַבְתָּהּ מִמֶּנָּה וְאֵת תִּזְנוּתֵיהָ מִזְנוּתֵי אַחֻתָּהּ :
אֶל־בְּנֵי אֲשׁוֹר עָגְבָה פַּחוֹת וּסְגָנִים קְרוּבִים לְבִשֵׁי מְכַלּוֹל 12
פְּרָשִׁים רִכְבֵי סוּסִים בַּחֲוֵי חֹמֶר כָּלֶם : וְאִרְאֵה כִּי נִטְמָאָה 13
דְּרָךְ אַחֵד לְשִׁתֵּיהֶן : וְתוֹסֵף אֶל־תִּזְנוּתֵיהָ וְתִרְאֵה אֲנָשִׁי 14
מַחֲקָה עַל־הַקִּיר צִלְמֵי כְּשָׂדִיִּים חֲקָקִים בְּשֵׁשׁ : חֲגוּרֵי טו 15
אֲזוּר בְּמַתְנֵיהֶם סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרֹאשֵׁיהֶם מֵרְאֵה
שְׁלִישִׁים כָּלֶם דְּמוֹת בְּנֵי־בָבֶל כְּשָׂדִים אֶרֶץ מוֹלְדָתָם :
וְתַעֲגֹב עֲלֵיהֶם לְמֵרְאֵה עֵינֶיהָ וְתִשְׁלַח מְלֹאכִים אֵלֵיהֶם 16

כשדרימה

17 כְּשֵׁדִימָה: וַיִּבְאוּ אֵלֶיהָ בְּנֵי כְּבֹל לְמִשְׁכַּב דְּרִים וַיִּטְמְאוּ
 18 אוֹתָהּ בַּתְּזוּנוֹתֶיהָ וַתִּטְמַא בָּם וַתִּקַּע נַפְשָׁהּ מֵהֶם: וַתִּגַּל
 תְּזוּנוֹתֶיהָ וַתִּגַּל אֶת עֲרוֹתֶיהָ וַתִּקַּע נַפְשִׁי מֵעֲלֶיהָ כַּאֲשֶׁר
 19 נִקְעָה נַפְשִׁי מֵעַל אַחוֹתָהּ: וַתִּרְבֶּה אֶת תְּזוּנוֹתֶיהָ לְזִכֹּר
 כ אֶת יְמֵי נְעוּרֶיהָ אֲשֶׁר זָנְתָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַתַּעֲגֹבָה עַל
 פְּלִגְשִׁיהֶם אֲשֶׁר בִּשְׂר חֲמוּרִים בְּשֵׂרם וּזְרַמְתָּ סוּסִים
 21 זְרַמְתָּם: וַתִּפְקְדִי אֶת זְמַת נְעוּרֶיךָ בַּעֲשׂוֹת מִמִּצְרַיִם
 22 דְּדִיךָ לְמַעַן שְׂרֵי נְעוּרֶיךָ: לָכֵן אֲחַלִּיכָה כֹהֵן
 אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי מַעִיר אֶת מֵאֵהֶיךָ עֲלֶיךָ אֵת
 23 אֲשֶׁר נִקְעָה נַפְשָׁךָ מֵהֶם וְהִבֵּאתִים עֲלֶיךָ מִסְבִּיב: בְּנֵי
 כְּבֹל וְכָל כְּשֵׁדִים פְּקוּד וְשׁוּע וְקוּע כָּל בְּנֵי אַשּׁוּר אוֹתָם
 בַּחֲרוֹרֵי חֲמַד פְּחוּרִת וּסְנַנִּים כָּלֵם שְׁלִשִׁים וּקְרוּ אִיסֵר כְּבִי
 24 סוּסִים כָּלֵם: וּבָאוּ עֲלֶיךָ הֵצֵן רֶכֶב וּגְלָגַל וּבִקְהַל עַמִּים
 צָנָה וּמִגֵּן וְקוּבֵעַ יִשְׂמוּ עֲלֶיךָ סְבִיב וְנָתַתִּי לִפְנֵיהֶם
 כֹה מִשְׁפָּט וּשְׁפָטוֹךָ בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם: וְנָתַתִּי קִנְאֵתִי בְּךָ וַעֲשׂוּ
 אוֹתְךָ בַּחֲמָה אַפְּךָ וְאֹזְנֶיךָ יִסְרוּ וְאַחֲרֵיתְךָ בַּחֲרֵב תִּפּוֹל
 הֵמָּה בְּנִיךָ וּבְנֵיךָ יִקְחוּ וְאַחֲרֵיתְךָ תֹאכַל בָּאֵשׁ:
 26 27 וְהִפְשִׁיטוֹךָ אֶת כְּנָדֶיךָ וּלְקַחוּ כָּלִי תִפְאַרְתְּךָ: וְהִשְׁבַּתִּי
 זְמַתְךָ מִמֶּךָ וְאֵת זְנוּתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא תִשְׂאִי עֵינֶיךָ
 28 אֵלֶיהֶם וּמִצְרַיִם לֹא תִזְכְּרִי עוֹד: כִּי כֹה אֲמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי נֹתֵן בְּיָד אֲשֶׁר שָׂנְאת בְּיָד אֲשֶׁר נִקְעָה
 29 נַפְשָׁךָ מֵהֶם: וַעֲשׂוּ אוֹתְךָ בְּשֵׁנְאָה וּלְקַחוּ כָּלִי יְגִיעַךָ
 וְעִזְבוּךָ עֵרֶם וְעָרִיהָ וּנְגִלָה עֲרוֹת זְנוּנֶיךָ וּזְמַתְךָ וּתְזוּנוֹתֶיךָ:
 ל עֲשֵׂה אֱלֹהֶיךָ לְךָ בְּזוּנוֹתְךָ אַחֲרֵי גוֹיִם עַל אֲשֶׁר נִטְמַאת
 31 בְּגִלּוּלֵיהֶם: בְּדַרְךָ אַחוֹתְךָ הִלַכְתְּ וְנָתַתִּי כוֹסֵה בִידְךָ:
 32 כֹה אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה כּוֹס אַחוֹתְךָ תִשְׂתִּי
 הַעֲמָקָה וְהִרְחַבְתָּ תְהִיָּה לְצַחֲקוֹ לְלַעַג מְרֵבָה לְהַכִּיל:
 33 שְׂבֵרוֹן וַיִּגְוֹן תִּמְלֵאִי כּוֹס שְׂמֵרָה וּשְׂמֵמָה כּוֹס אַחוֹתְךָ
 שְׂמֵרוֹן

שמרון : ושתית אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי 34

ושדיך תנתקי כי אני דברתי נאם אדני יהוה :

לכן כה אמר אדני יהוה יען שכחת אותי ותשליכי לה

אותי אחרי גודך וגם את שאי זמתך ואת תזנותיך :

ויאמר יהוה אלי בן אדם התשפוט את 36

אהלה ואת אהליכה והגר להן את תועבותיהן : כי 37

נאפו ודם בידיהן ואת גלוליהן נאפו וגם את בניהן

אשר ילדו לי העבירו להם לאכלה : עוד זאת עשו לי 38

טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי חללו :

ובשחטם את בניהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי 39

ביום ההוא לחללו והנה כה עשו בתוך ביתי : ואף כי מ

תשלחנה לאנשים באים ממרחק אשר מלאך

שלוח אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת

עיניך ועדית עדי : וישבת על מטה כבודך 41

ושלחן ערוך לפניך וקטרתי ושמני שמת עליה :

וקול המון שלו כה ואל אנשים מרב אדם מובאים 42

סבאים קרי סבאים ממדבר ויתנו צמידים אל ידיהן ועטרת

תפארת על ראשיהן : ואמר לבלה נאפים 43

עת יזנה תזנותיה והיא : ויבוא אליה 44

כבוא אל אשה זונה בן באו אל אהלה קרי

ואל אהליבה אשרת הזמה : ואנשים צדיקים מה

המה ישפטו אותהם משפט נאפת ומשפט שפכות

דם כי נאפת הנהודם בידיהן : כי כה אמר אדני 46

יהוה העלה עליהם קהל ונתן אתהן לזעוה ולבז :

ורגמו עליהן אבן קהל וכרא אותהן בחרבותם בניהם 47

ובנתיהם יהרגו ובתיהן באש ישרפו : והשבת יזמה מן 48

הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה :

ונתנו זמתכנה עליכן וחטאי גלוליהן תשאנה וירעתם 49

כי אני אדני יהוה :

Cap. XXIV
Sub imagi-
ne olla ad
ignem fer-
ventis fe-
rofolyma
fatum ad-
umbrat :
tum etiam
trist: signo,
uxoris sua
subitaneâ
morte,
quam
plangi ve-
tat Deus,
eandem
rem confir-
mat.

כד ויהי דבר יהוה אלי בשנה הששית בחדש העשירי
 2 כתב ק' בעשור לחדש לאמר : בן אדם כתוב לך את שם היום
 את עצם היום הזה סמך מלך כבל אל ירושלם בעצם
 3 היום הזה : ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם
 כה אמר אדני יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בו מים :
 4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכתף מבחר
 ה עצמים מלא : מבחר הצאן לקוח וגם דור העצמים
 תחתיה רתח רתחיה גם בשלו עצמיה בתוכה :
 6 לכן כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים סיר
 7 ה' רסא אשר חלאתה בה וחלאתה לא יצאה ממנה לנתחיה
 לנתחיה הוציאה לא נפל עליה גורל : כי דמה בתוכה
 היה על צחיה סלע שמתהו לא שפכתהו על הארץ
 8 לכסות עליו עפר : להעלות חמה לנקם נקם נתתי
 9 את דמה על צחיה סלע לבלתי הכסות : לכן
 כה אמר אדני יהוה אוי עיר הדמים גם אני אגדיל
 ' המדורה : הרבה העצים הדלק האש התם הבשר
 11 והרקק המרקקה והעצמות יחרו : והעמידה על
 גחליה רקקה למען תחס וחרה נחשתה ונתכה בתוכה
 12 טמאתה תתם חלאתה : תאנים הלארת ולא תצא
 13 ממנה רבת חלאתה באש חלאתה : בטמאתך זמה
 יען טהרתך ולא טהרת מטמאתך לא טהרתי עוד
 14 ער הניחי ארת חמתי בך : אני יהוה דברתי באה
 ועשיתי לא אפרע ולא אחוס ולא אנחם כדרכיך
 15 וכעלילותיך שפטוך נאם אדני יהוה : ויהי דבר
 16 יהוה אלי לאמר : בן אדם הנני לקח ממך את מחמד
 עיניך במגפרה ולא תספר ולא תבכה ולוא תבוא
 17 דמעתיך : האנקי דם מתים אבל לא תעשה פאריך
 חבוש

חבוש עליך ונעליך תשים בגליך ולא תעטה על-
 שפם ולחם אנשים לא תאכל : ואדבר אל העם
 18 בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר צויתי :
 ויאמרו אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה לנו כי אתה
 19 עשה : ואמר אליהם דבר יהוה הירא אלי לאמר : כ
 20 אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני מחלל
 את מקדשי גאון עוזכם מחמר עיניכם ומחמל נפשכם
 וכוניכם ובנותיכם אשר עזבתם בחרב פלוג : ועשיתם
 22 כאשר עשיתי על שפם לא תעטו ולחם אנשים לא
 תאכלו : ופארכם על ראשיכם ונעליכם בגליכם
 23 לא תספרו ולא תכבו ונמקתם בעונתיכם ונהמתם
 איש אל אחיו : והירא יחזקאל לכם למופת ככל
 24 אשר עשה תעשו בבואה וידעתם כי אני אדני יהוה :

ואתה בן אדם הלוא ביום קחתי מהם את כה
 מעוז משוש תפארתם את מחמר עיניהם ואת משא
 נפשם בנייהם ובנותיהם : ביום ההוא יבוא הפליט
 26 אליך להשמעות אזנים : ביום ההוא יפתח פיך את
 27 הפליט ותדבר ולא תאלם עוד והיית להם למופת
 וידעו כי אני יהוה :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם שים פניך אל בני כה
 2 עמון והנבא עליהם : ואמרת לבני עמון שמעו דבר
 3 אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרתי האח אל-
 מקדשי כי נחל ואל ארמת ישראל כי נשמה ואל בית
 4 יהודה כי הלכו בגולה : לכן הנני נתנך לבני קדם
 למורשה וישבו שירותיהם בך ונתנו בך משכניהם
 המה יאכלו פריך והמה ישתו חלבך : ונתתי את רבה ה
 לננה גמלים ואת בני עמון למרביץ צאן וידעתם כי
 6 כי כה אמר אדני יהוה יען

Cap. XXV
 Ammoni-
 tis vicinis
 que populis
 pariter ex-
 cidium pra-
 dicit, quod
 filia Zionis
 in mediis
 angustiis
 insultave-
 rint, non
 sine acerbo
 irrisu &
 probris
 in ipsum
 Deum.

מחאך

מחאה יד ורקעה ברגל ותשמה בכל שאטך בנפש
 7 אל ארמת ישראל : לכן הנני נשיתי ארתי ידך עליך
 ונתתיך לבגל גוים והכרתך מן העמים והאברתיך
 מן הארצות אשמך וידעת כי אני יהוה :

לבו קרי

8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושעיר הנה
 9 בכל הגוים בית יהודה : לכן הנני פתח את כתף
 מואב מהערים מעריו מקצהו צבי ארץ בית הישימות
 1 בעל מעון וקריתמה : לבני קדם על בני עמון
 ונתתי לה למורשה למען לא תזכר בני עמון בגוים :
 ובמואב אעשה שפטים וידעו כי אני יהוה :

וקריחמה קרי

12 כה אמר אדני יהוה יען עשות אדום בנקם נקם
 13 לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם : לכן כה אמר
 אדני יהוה ונשיתי ידך על אדום והכרתי ממנה אדם
 ובהמה ונתתי חרבה מתימן ודרגה בחרב פלו :
 14 ונרתי את נקמתי באדם ביד עמי ישראל ועשו באדום
 כאפי וכחמתי וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה :

טו כה אמר אדני יהוה יען עשות פלשתים בנקמה
 16 וינקמו נקם בשאט בנפש למשחית איבת עולם : לכן
 כה אמר אדני יהוה הנני נוטה ידך על פלשתים
 והכרתי את כרתים והאברתי את שארית חוף הים :
 17 ועשיתי כם נקמות גדלות בתוכחות חמה וידעו
 כי אני יהוה בתי את נקמתי כם :

אכו

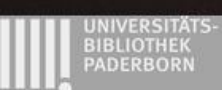
Cap. xxvi.
 Dehinc
 ad Tyrum
 transit
 Propheta,
 & contra
 eam ora-
 culum edit.

ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחודש היה
 2 דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם יען אשר אמרה צר
 על ירושלם האח נשברה דלתות העמים נסבה
 3 אלי אמלאה החרבה : לכן כה אמר אדני יהוה
 הנני עליך צר והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
 4 הים לגליו : ושחרתו חומות צר והרסו מגדליה
 וסחיתי

וסחיתני עפרה ממנה ונתתי אותה לצחיה
סלע : משטח חרמים תהיה בתוך הים כי אני ה
דברתי נאם אדני יהוה והיתה לבן לגוים :
ובנותיה אשר בשדה בחרב תהרגנה וידעו כי 6
אני יהוה :

כי כה אמר אדני יהוה הנני מביא אל צר 7
נבוכדראצר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס
וברכב ובפרשים וקהל ועסרוב : בנותיך בשדה בחרב 8
יהרגו ונתן עליך דיק ושפך עליך סללה והקים עליך
צנרה : ומתי קבלו יתן בחמותיך ומגדלתיך יתן 9
בחרבותיו : משפעת סוסיו יכסף אבקם מקול פרי הר' כפתח
ונלגל ורכב תרעשנה חומותיך בבואו בשעריך
במבוא עיר מבקעה : בפרסות סוסיו ירמס את כל 11
חוצותיך עמך בחרב יהרגו ומצבות עזך לארץ תרד :
ושללו חילך ובזו רכלתך והרסו חומותיך וברתי 12
חמדתך יתצו ואבניך ועציק ועפרך בתוך מים שימו :
והשכתי המון שריך וקורל כנוריק לא ישמע עוד : 13
ונתתיך לצחיה סלע משטח חרמים תהיה לא תבנה 14
עוד כי אני יהוה דברתי נאם אדני יהוה :

כה אמר אדני יהוה לצור הלא מקול טו
מפלתך באנק חלל בהרג הרג בתוכך ירעשו האיים : ב' טעמים
וירדו מעל כסאותם כל נשיאי הים והסירו את 16
מעיליהם ואת בגדי רקמתם יפשטו חרדורת וילבשו
על הארץ ישבו וחרדו לרגעים ושממו עליך : ונשאו 17
עליך קינה ואמרו לך איך אבדת נושבת מימים העיר
ההללה אשר היתה חזקה בים היא וישביה אשר
נתנו חתיתם לכל ושביה : עתה יחרדו האין יום 18
מפלתך ונבהלו האיים אשר בים מצאתך :

כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּתַתִּי 19
אתך עיר נחרבת כערים אשר לא נושבו בהעלות
כ עליך את תהום וכסוף המים הרבים: והורדתך את
יורדי בור אל עם עולם והושבתך בארץ תחתיות
בחרבות מעולם את יורדי בור למען לא תשבי ונתתי
צבי בארץ חיים: בלהות אתנה ואינה ותבקש ולא
אכן תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה: ויהי דבר
יהוה אלי לאמר: ואתה בן אדם שא על צר קננה:
ואמרת לצור הישבתי על מבואת יסרכלת העמים 2
אל איי סרבים כה אמר אדני יהוה צור את אמרת אני 3
ה כלילת יפי: בלב ימים גבולך בנך כללוי יפיך: ברושים
משניר בנו לך את כל לחתים ארז מלבנון לקחו
לעשות תרן עליך: אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך
עשו שן בת אשרים מאי כתיים: שש ברקמה ממצרים
היה מפרשך להיות לך לגם תכלת וארגמן מאי
אלישה היה מכסף: ישבי צידון וארוד היו שטים לך
חכמיה צור היו כה המה חבלך: זקני גבל וחכמיה
היו כה מחזיקי ברקך כל אניות הים ומלחיהם היו כה
לערב מערבך: פרס ולוד ופוט היו בחילך אנשי
מלחמתך מנן וכובעתלך כה המה נתנו הדרך: בני
ארוד וחילך על חומותך סביב וגמדים במגדלותיך
היו שלטיהם תלו על חומותך סביב המה כללוי יפיך:
תרשיש סחרתך מרב כל הון בכסף ברזל ברזל
ועופרת נתנו עזבוניך: יון תובל ומשך המה רכלך
בנפש אדם וכלי נחשת נתנו מערבך: מבית תוגרמה
טו סוסים ופרשים ופרדים נתנו עזבוניך: בני דהן רכלך
איים רבים סחרתך קרנורת שן ורובנים השיבו
אשכך: ארם סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן
לר א LII ורקמה

Cap. xxvii.
Eodem in
argumento
versatur.
& idolola-
trica isti
Civitati
ac hostium
Dei metro-
poli lugu-
bre carmen
occinit.

19

21

אכן

2

היוסבת

קרי

4

6

כחיים ק

8

9

י

11

12

13

14

טו

יחכמים ק

16

17 ורקמה ובוץ וראמות וכרדר נתנו בעזבוניך: יהודה
 וְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל הִמָּה רְכִלֶיךָ בְּחַטֵּי מְנִית וּפְנֵי וּרְבֹשׁ
 18 וּשְׂמֹנֶי וְצִרֵי נִתְּנוּ מֵעֲרֹבְךָ: דְּמַשְׁק סַחְרֹתֶיךָ בָּרֶב מַעֲשֵׂיךָ
 19 מֵרֶב כָּל־הַזֶּה בֵּין חֲלֹבוֹן וְצִמְרֵי צָחַר: וְדָוָיוֹן מֵאוּלַם
 20 בְּעִזְבוֹנֶיךָ נִתְּנוּ בְּרוּל עֲשׂוֹת קָדָה וְקִנְיָה בְּמֵעֲרֹבְךָ הִיא:
 21 דָּדָן רְכִלְתֶךָ בְּבִגְדֵי־חֹפֶשׁ לְרִכְבָּהָ: עָרֵב וְכָל־נְשָׂאֵי כֹ
 קָדָה הִמָּה סַחְרֵי־יָדְךָ בְּכִרִים וְאֵילִים וְעֵתוּדִים בְּסֵם סַחְרֶיךָ:
 22 רְכִלֵי שִׁבְא וְרַעְמָה הִמָּה רְכִלֶיךָ בְּרֹאשׁ כָּל־בֶּשֶׁם וּבְכָל־
 23 אֲבֵן יְקָרָה וְזָהָב נִתְּנוּ עִזְבוֹנֶיךָ: חָרֹן וּפְנֵה וְעָדָן רְכִלֵי
 24 שִׁבְא אֲשׁוּר כָּל־מֵדַר רְכִלְתֶךָ: הִמָּה רְכִלֶיךָ בְּמַכְלָלִים
 בְּגִלּוּמֵי תְּכֵלֶת וּרְקֵמָה וּבְגִנֵּי בְרוּמִים בְּחִבְלִים חֲבָשִׁים
 וְאַרְזִים בְּמַרְכִּלְתֶךָ: אֲנִיּוֹת תְּרֹשִׁישׁ שְׂרוּתֶיךָ מֵעֲרֹבְךָ כֹה
 26 וְהַמְּלֵאִיּוֹת כִּכְרֵי מֵאֵד בְּלִבֵּי־יָם: בְּמֵי־רַבִּים הִבִּי־אוֹךְ
 27 הַשָּׁמַיִם אֶתְךָ רוּחַ הַקָּדִים שָׁכַרְךָ בְּלִבֵּי־יָם: הוֹנֵךְ
 וְעִזְבוֹנֶיךָ מֵעֲרֹבְךָ מִלְחִיךְ וְחִבְלֶיךָ מְחֻזְקֵי בְדָקָה וְעֹרֹבֵי
 מֵעֲרֹבְךָ וְכָל־אֲנָשֵׁי מַלְחַמְתֶךָ אֲשֶׁר־בְּךָ וּבְכָל־קַהֲלֶךָ
 28 אֲשֶׁר בְּתוֹכְךָ יָפְלוּ בְּלִבֵּי יָם בְּיוֹם מַפְלַתֶךָ: לְקוֹל
 29 זַעֲקַת חִבְלֶיךָ יִרְעָשׁוּ מִגְרָשׁוֹת: וִירְדוּ מֵאֲנִיּוֹתֵיהֶם כָּל־
 תַּפְשֵׁי מִשׁוֹט מַלְחָיִם כָּל־חִבְלֵי־הַיָּם אֶל־הָאָרֶץ יַעֲמְדוּ:
 וְהַשָּׁמַיִם יִשְׁמְעוּ עֲלֶיךָ בְּקוֹלָם וַיִּזְעְקוּ מֵרָחֵק וַיֵּעָלוּ עִפְרָל
 31 רֵאשֵׁיהֶם בְּאֶפְרַיִת פְּלִשׁוֹ: וְהִקְרִיחוּ אֵלֶיךָ קִרְחָא וְחִגְרוּ
 32 שָׁקִים וּבָכוּ אֵלֶיךָ בְּמַרְגָּפֵשׁ מִסַּפְדֵי מָר: וְנִשְׂאוּ אֵלֶיךָ
 33 בְּנֵיהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ עֲלֶיךָ מִי־כָצוֹר כִּדְמָה בְּתוֹךְ הַיָּם:
 34 בְּצֵאת עִזְבוֹנֶיךָ מֵיָם הַשְּׁבַעַת עַמִּים רַבִּים בָּרֶב הוֹנֵיךָ
 35 וּמֵעֲרֹבֶיךָ הָעֲשָׂרֶת מַלְכֵי־אָרֶץ: עַת נִשְׁבַּרְתָּ מֵיָם
 36 בְּמַעֲמָקֵי מֵי־מֵעֲרֹבְךָ וּבְכָל־קַהֲלֶךָ בְּתוֹכְךָ נָפְלוּ: בָּל־לָהּ
 יֹשְׁבֵי הָאָיִם שָׁמְמוּ עֲלֶיךָ וּמַלְכֵיהֶם שָׁעְרוּ שַׁעַר רַעְמוֹ
 37 פָּנִים: סַחְרִים בְּעַמִּים שָׂרְקוּ עֲלֶיךָ בְּלִהּוֹת הָיִת וְאֵינֶךָ
 עַד

ג'ש אחר שורק

ה' כדגש

א' במקום ה'

ה' בחירק

כח ער עולם :

Cap. xxviii :
Pergit Va-
tes in ser-
mone hoc
Prophético,
& peculiariter Prin-
cipem Tyri
compellat,
cujus sacri-
legum fa-
stum gra-
viter casti-
gat, eum-
que de
monte san-
cto Dei
proturban-
dum, ac
foras eji-
ciendum
prædicit.
Dehinc or-
do prophe-
tæ ad Zi-
donem ve-
nit. Fini-
tis autem
certamini-
bus & lu-
ctu piorum
eos redu-
cendos &
omni felici-
tate bean-
dos dicit.

ויהי דבר יהוה אלי לאמר :
בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר י אדני יהוה יען גבה
לבך ותאמר אל אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים
3 ואתה אדם ולא אל ותתן לבך כלב אלהים : חנה
4 חכם אתה מדנאל כל סתום לא עממך : בחכמתך
ובתבונתך עשית לך חיל ותעש זרוב וכסף
ה באוצרותיך : ברב חכמתך פרכלתך הרבית חילך
6 ויגבה לבך בחילך : לכן כה אמר אדני
7 יהוה יען תתך את לבבך כלב אלהים : לכן הנני מביא
עליך זרים עריצי גוים והריקו חרבותם על יפי
8 חכמתך וחללו יפעתך : לשחת יורדוק ומרתה
9 ממותי חלל בלב ימים : האמר תאמר אלהים
אני לפני הרגה ואתה אדם ולא אל ביד מחללק :
10 מותי ערלים תמורת ביד זרים כי אני דברתי נאם
11 אדני יהוה : ויהי דבר
12 יהוה אלי לאמר : בן אדם שא קיננה על מלך
צור ואמרת לו כה אמר אדני יהוה אתה חותם
13 תכנית מלא חכמה וכליל יפי : בערן גן אלהים היית
כל אבן יקרה מסכתך אדם פטרהו יהלם תרשיש
שהם וישפרה ספיר נפק וברקתו והב מלאכת תפק
14 ונקבך בך ביום הבראך כוננו : את כרוב ממשח
הסוכך ונתתך בהר קדש אלהים היית בתוך אבני
15 אשה התהלכת : תמיס אתה בדרכך מיום הבראך עד
16 נמצא עולתה בך : ברב רכלתך מלו ותוכך חמס
ותחטא ואחללק מהר אלהים ואבך כרוב הסוכך
17 מתוך אבני אש : גבה לבך ביפך שחת חכמתך על
יפעתך על ארץ השלכתך לפני מלכים נתתך
18 לראורה בך : מרב עונך בעור רכלתך חללת
לר ב LII מקרשך

מקדשיך ואוציא אש מתוכך היא אכלתך ואתנך
לאפר על הארץ לעיני כל ראיך : כל יודעך בעמים ¹⁹
שממו עליך בלהות היית ואינך ער עולם :

ויהי דבר יהוה אלי לאמר : כ

²¹ בן אדם שים פניך אל צידון והנבא עליה : ואמרת כה ²²
אמר אדני יהוה הנני עליך צידון ונכבדתי בתוכך וידעו

כי אני יהוה בעשותי בה שפטים ונקדשתי בה :

ושלחתי בה דבר ורס בחוצותיה ונפלל חלל בתוכה ²³

בחרב עליה מסביב וידעו כי אני יהוה : ולא יהיה עוד ²⁴

לבית ישראל סלון ממאיר וקוץ מכאב מכל סביבתם

השואטים אותם וידעו כי אני אדני יהוה :

כה אמר אדני יהוה בקבצי ארת בית ישראל מן כה ^{המטרת וארא}

העמים אשר נפצו בסונקדשתי במ לעיני הגוים וישבו

על ארמיתם אשר נתתי לעבדי ליעקב : וישבו עליה ²⁶

לבטח ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו לבטח בעשותי

שפטים בכל השואטים אתם מסביבתם וידעו כי אני

יהוה אלהיהם :

בשנה העשרית בעשרי בשנים עשר לחדש היה דבר ^{כט}

Cap. xxix.

Judicia

Dei contra

Aegyptum.

cuncto/que

idololatrias.

יהוה אלי לאמר : בן אדם שים פניך על פרעה מלך ²

מצרים והנבא עליו ועל מצרים כלה : דבר ואמרת ³

כה אמר אדני יהוה הנני עליך פרעה מלך מצרים

התנים הגדול הרבץ בתוך יאריו אשר אמר לי יארי

ואני עשיתיני : ונתתי חיים בלחיך והדבקתי דגת ⁴

חיים קרי

יאריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך יאריך ואת כל

דגת יאריך בקשקשתיך תרבק : ונטשתיך המדברה ה

אותך ואת כל דגת יאריך על פני השדה תפול לא

תאסף ולא תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים נתתיך

לאכלה : וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם ⁵

משענת

7 ^{בכף ק} משענת קנה לבית ישראל: בתפשם בך בכפך תרוץ
ובקעת להם כל כתף וכהשענם עליך תשבר
8 והעמדת להם כל מתנים: לכן כה

XXX. Cap.
Continua
-
-

אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרבוה כרת ממך

9 אדם ובהמה: והיתה ארץ מצרים לשממה וחרבה

י וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לי ואני עשיתי: לכן הנני

אלך ואל יאריך ונתתי את ארץ מצרים לחרבות

11 חרב שממה ממגדל סנה ועד גבול כוש: לא תעבר

בהרגל אדם ורגל בהמה לא תעבר בה ולא תשב

12 ארבעים שנה: ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך

ארצות נשמות ועריה בתוך ערים מחרבות תהיין

שממה ארבעים שנה והפצתי את מצרים בגוים

13 וזריתם בארצות: כי כה אמר אדני יהוה

מקץ ארבעים שנה אקבץ את מצרים מן העמים

14 אשר נפצו שמה: ושכתי את שבות מצרים והשכתי

אתם ארץ פתרוס על ארץ מכורתם והיו שם ממלכה

15 שפלה: מן הממלכות תהיה שפלה ולא תתנשא

16 עוד על הגוים והמעטתים לבלתי רדות בגוים: ולא

יהיה עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם

17 אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: ויהי

בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחוד שהיה דבר

18 יהוה אלי לאמר: בן אדם נבוכדראצר מלך בבל

העביר את חילו עבדה גדלה אל צר כל ראש מקרח

19 וכל כתף מרוטה ושכר לא היה לו ולחילו מצר על

העבדה אשר עבד עליה: לכן כה אמר

אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך בבל את ארץ

מצרים ונשא המנה ושלל שללה וכוז בזה והיתה שכר

ב לחילו: פעלתו אשר עבד בה נתתי לו את ארץ

לך 1 3 ל 11 מצרים

Cap. XXX
Continua-
tio prae-
dentis ser-
monis.

מצרים אשר עשו לי נאם ארני יהודה: כיום הוויא ²¹
אצמיח קרן לבית ישראל ולק אתן פתחון פה בתוכם
וירעו כי אני יהוה:

והירבר יהוה אלי לאמר: בן אדם הנבא ואמרת כה ² א-
אמר ארני יהוה הילולה ליום: כי קרוב יום וקרוב ³
יום ליהוה יום ענן גוים יהיה: ובאה חרב במצרים ⁴
והיתה חלחלה בכוש בנפל חלל במצרים ולקחו
המונה ונהרסו יסדותיה: כוש ופוטולוד וכל הערב ה
ובוב וכני ארץ הברית אתם בחרב יפלו: ⁶ כה
אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד גאון עזה ממגדל
סונה בחרב יפלו כה נאם ארני יהוה: ונשמו בתוך ⁷
ארצות נשמורת ועריו בתוך ערים נחרבות תהינה:
וירעו כי אני יהוה בתתי אש במצרים ונשברו כל ⁸
עוריה: ביום ההוא יצאו מלאכים מלפני בציס להחריד
את כוש בטח והיתה חלחלה בהם כיום מצרים כי
הנה באה: כה אמר ארני יהוה והשפתי ⁹
את המון מצרים ביר נבוכדראצר מלך בבל: הוויא ¹¹
ועפו אתו ערי צי גוים מובאים לשחרת הארץ והריקו
חרבותם על מצרים ומלאו את הארץ חלל: ונתתי ¹²
יאים חרבה ומכרתי את הארץ ביר רעים והשמתי
ארץ ומלאה ביר זרים אני יהוה דברתי: ¹³ כה
אמר ארני יהוה והאבדתי גלולים והשפתי אליים
מנף ונשיא מארץ מצרים לא יהיה עוד ונתתי יראה
בארץ מצרים: והשמתי את פתרים ונתתי אש בצען ¹⁴
ועשיתי שפטים בנא: ושפכתי חמתי על סין מעון ^{טו}
מצרים והכרתי את המון נא: ונתתי אש במצרים חול ¹⁶
תחיל סין ונא תהיה להבקע ונף צרי יומם: בחורי און ¹⁷
ופי בסת בחרב יפלו והנה בשבי תלכנה: ובתחפנחם ¹⁸

חשך

חֶשֶׁךְ הַיּוֹם בְּשִׁכְרֵי־שֵׁם אֶת־מַטּוֹר מִצָּרִים וְנִשְׁבַּת־בָּהּ
 גֵּאוֹן עֲזָה הִיא עֵנָן יִכְסֶּנָּה וּבְנֹתֶיהָ בְּשִׁבִי תִלְכְּנָה :
 19 וְעֲשִׂיתִי שְׁפָטִים בַּמִּצְרַיִם וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה :
 כ וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּרֵאשֹׁן בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה
 22 דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם אֶת־זְרוּעַ פְּרֻעָה מֶלֶךְ־
 מִצְרַיִם שְׁבַרְתִּי וְהִנֵּה לֹא־חִבְשָׁה לְתַת רַפְּאוֹרָתָ לְשׁוֹם
 24 חֲתוּל לַחֲבִשָׁה לַחֲזָקָה לַתֶּפֶשׁ בַּחֲרֹב : לִכֵּן
 כֹּה־אָמַר יְהוָה הִנְנִי אֶל־פְּרֻעָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם
 וְשִׁבַרְתִּי אֶת־זְרַעְתּוֹ אֶת־הַחֲזָקָה וְאֶת־הַנְּשִׁבָרִת
 23 וְהִפַּלְתִּי אֶת־הַחֲרֹב מִיָּדוֹ : וְהִפִּיצוֹתִי אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם
 24 וְזֵרִיתִם בְּאַרְצוֹת : וְחִזַּקְתִּי אֶת־זְרַעוֹת מֶלֶךְ בְּכָל־וְנַתִּיתִי
 אֶת־חֲרָבִי בְיָדוֹ וְשִׁבַרְתִּי אֶת־זְרַעוֹת פְּרֻעָה וְנֹאֲקֵי נֹאֲקוֹת
 כֹּה חָלַל לִפְנָיו : וְהִחֲזַקְתִּי אֶת־זְרַעוֹת מֶלֶךְ בְּכָל־זְרַעוֹת
 פְּרֻעָה תִפְלְגָה וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּתַתִּי חֲרָבִי בְיָד
 26 מֶלֶךְ בְּכָל־וְנַטָּה אוֹתָהּ אֶל־אֶרֶץ מִצְרַיִם : וְהִפִּיצוֹתִי
 אֶת־מִצְרַיִם בְּגוֹיִם וְזֵרִיתִי אוֹתָם בְּאַרְצוֹת וְיָדְעוּ כִּי־אֲנִי
 יְהוָה :

Cap. xxxi.
 Continua-
 tur adhuc
 prophetia
 series, pro-
 positâ pa-
 rabolâ
 excelsa &
 frondosa
 cedri.

ל וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשִׁלְשֵׁי בְּאַחַר לַחֹדֶשׁ הָיָה
 2 דְּבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם אָמַר אֶל־פְּרֻעָה מֶלֶךְ־
 3 מִצְרַיִם וְאֵל־הַמוֹנֵי אֶל־מִדְּמִית בְּגִדְלָהּ : הִנֵּה אֲשׁוּר
 אֶרֶץ בְּלִבְנוֹן יִפְרֶה עֵנָף וְחֹדֶשׁ מִצֵּל וְגִבָּה קוֹמָה וּבֵין
 4 עֲבָתִים הִיתָחַצְמַתְנוּ : מִי־סָגְלוּ וְהוֹתְהוּסָרְמַתְהוּ
 אֶת־נְהַרְתֵּיהָ הַלֵּךְ סָבִיבָה מִטְעָה וְאֶת־תַּעֲלִיתֶיהָ
 הַלְרַפְּתָה שְׁלַחָה אֶל־כָּל־עֲצֵי־הַשָּׂדֶה : עַל־כֵּן גִּבָּה אֶקְמָתוֹ מִכָּל־
 עֲצֵי־הַשָּׂדֶה וְתִרְבִּינָה סָרְעַפְתּוֹ וְתִאֲרַכְנָה פְּאֹרְתּוֹ
 6 מִמֵּי־רַבִּים בְּשִׁלְחוֹ : בְּסַעֲפְתּוֹ קָנְנוּ כָּל־עוֹף־הַשָּׁמַיִם
 וְתַחַת פְּאֹרְתּוֹ יִלְדוּ כָּל־חַיֵּי־הַשָּׂדֶה וּבְצִלוֹ יֵשְׁבוּ כָּל־
 7 גּוֹיֵי־רַבִּים : וַיִּףּ בְּנִדְלוֹ בְּאֶרֶץ־רְלוּתוֹ בִּיהִיָּה שְׂרֵשׁוֹ
 לֵךְ ד 4 ל 11 א

א' במקום ה'
 סרעפתו קרו

אלמים רבים: ארזים לא עממהו בנגן אלהים ברושים 8
לא דמו אל סעפרתיו וערמנים לא היו כפראתיו כל
עץ בנגן אלהים לא דמה אליו ביפיו: יפה עשיתו ברב 9
דליותיו ויקנאהו כל עצי עדן אשר בנגן אלהים: 10
לכן כה אמר אדני יהוה יען אשר גבהת בקומה 11
ניתן צמרתו אל בין עבותים ורס לבבו בנגבהו: ואתנהו 12
ביר אל גוים עשו יעשה לו פרשעו גרשתיהו: ויכרתהו 13
זרים עריצי גוים ויששהו אל ההרים ובכל גאות נפלו
דליותיו ותשברנה פראתיו בכל אפיקי הארץ ויגדו 14
מצלו כל עמי הארץ ויששהו: על מפלתו ישכנו כל 15
עוף השמים ואל פראתו היו כל חית השדה: למען 16
אשר לא יגבהו בקומתם כל עצי מים ולא יתנו את
צמרתם אל בין עבותים ולא יעמדו אליהם בנגבהם כל
שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ תחתית בתוך
בני אדם אל יורדי בור: כה אמר אדני 17
יהוה ביום רדתו שאלה האבלתי כפתי עליו את תהום
ואמנע נהרותיו ויכלאו מים רבים ואקדר עליו לבנון
וכל עצי השדה עליו עלפה: מקול מפלתו הרעשתי 18
גוים בהורדי אתו שאלה ארץ יורדי בור וינחמו בארץ
תחתית כל עצי עדן מבחר וטוב לבנון כל שתי מים:
גסהם אתו ירדו שאלה אל חללי חרב וזרעו ישבו 17
בצלו בתוך גוים: אל מי רמית פכה בכבוד ובגדל 18
בעצי עדן והוררת את עצי עדן אל ארץ תחתית בתוך
ערלים תשכב את חללי חרב הוא פרעה וכל חמונה

לב

נאם אדני יהוה: ויחי בשתי עשרה שנה
בשני עשרה חדש באחד לחדש היה דבר יהוה אלי
לאמר: בן אדם שאקנה על פרעה מלך מצרים
ואמרת אליו בפיר גוים נרמית ואתה כתנים בימים

Cap. xxxxi.
Adhuc con-
siliorum
Dei ordo
explicatur
contra E-
gyptum il-
lam idolo-

ותגח

*Laticam
& populi
Dei perse-
cutricem:
jubeturque
Propheta
ipsam,
veluti in
funere &
ultimo ca-
su. Iessu &
planctu
prosequi.*

וַתִּגַּח בְּנִהְרֵתֶיךָ וַתִּדְלַח מִים בְּרַגְלֶיךָ וַתִּרְפַּס נְהַרְתָּם :
 3 כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וּפְרַשְׁתִּי עֲלֶיךָ אֶת־דְּרֹשְׁתִּי
 4 בְּקַהֲלֵ עַמִּים רַבִּים וְהֵעֵלֶיךָ כְּחַרְמִי : וְנִשְׁתַּיֶּךָ בְּאֶרֶץ
 עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲטִילְךָ וְהִשְׁכַּנְתִּי עֲלֶיךָ כָּל־עוֹף־הַשָּׁמַיִם
 ה וְהִשְׁבַּעְתִּי מִמֶּךָ חֵית כָּל־הָאָרֶץ : וְנָתַתִּי אֶת־בְּשָׂרְךָ עַל־
 6 הַהָרִים וּמִלֵּאֲתֵי הַגְּאִיּוֹת רְמוֹתֶיךָ : וְהִשְׁקִיתִי אֶרֶץ צִפְתָּךְ
 7 מִדְּמָךְ אֶל־הַהָרִים וְאֶפְקִים יִמְלֵאוּן מִמֶּךָ : וְכִסִּיתִי
 בְּכַבֹּתֶיךָ שָׁמַיִם וְהִקְדַּרְתִּי אֶת־כְּכַבְיָהֶם שֶׁמֶשׁ בַּעֲנַן
 8 אֶכְסְנוּ וִירַח לֹא־אִיר אֲוִרוֹ : כָּל־מְאֹרֵי־אֹרֶשׁ בְּשָׁמַיִם
 אֶקְדִּירֶם עֲלֶיךָ וְנָתַתִּי חֶשֶׁךְ עַל־אֶרֶץ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה :
 9 וְהִכְעַסְתִּי לֵב עַמִּים רַבִּים בְּהֵבִיאִי שָׂרָךְ בְּגוֹיִם עַל־
 י אֶרְצוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתָּם : וְהִשְׁמוֹתִי עֲלֶיךָ עַמִּים רַבִּים
 וּמַלְכֵיהֶם יִשְׁעֲרוּ עֲלֶיךָ שֶׁעַר בְּעוֹפְפֵי חַרְבֵי עַל־פְּנֵיהֶם
 וַחֲרָדוּ לְרַגְעִים אִישׁ לְנַפְשׁוֹ בְּיוֹם מַפְלֹתֶיךָ :
 11 כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה חֲרַבְמֶלֶךְ כָּכָל תְּכוֹאֶךָ :
 12 בְּחַרְבוֹת גְּבוּרִים אֶפִּיל הַמוֹנֵךְ עֲרֵיצֵי־גוֹיִם כָּל־סוֹשְׁדָרוֹ
 13 אֶת־גְּאוֹן מִצְרַיִם וְנִשְׁמַד כָּל־הַמוֹנֵה : וְהֵאכַדְתִּי אֶת־
 כָּל־בְּהֵמָתָה מֵעַל מִסְרָבִים וְלֹא תִדְלַחֶם רֶגֶל־אָדָם
 14 עוֹד וּפְרָסוֹת בְּהֵמָה לֹא תִדְלַחֶם : אִזּוֹ אֲשַׁקֵּעַ מִמֵּיהֶם
 טו וְנִהְרוֹתֶם כְּשֶׁמֶן אוֹלֶיךָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה : בְּתַתִּי אֶת־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם שֶׁמֶמָּה וְנִשְׁמַד אֶרֶץ מִמְלֶאכֶה בְּהַכּוֹתִי
 16 אֶת־כָּל־יוֹשְׁבֵי בְהוֹיָדְעוּ כִּי־אֲנִי־יְהוָה : קִנְיָה הִיא
 וְקוֹנְנָהּ בְּנוֹת הַגּוֹיִם תִּקְוֶנָּה אוֹתָהּ עַל־מִצְרַיִם
 וְעַל־כָּל־הַמוֹנֵה תִקְוֶנָּה אוֹתָהּ נְאֻם אֲדֹנָי
 יְהוָה :
 17 וַיְהִי־בַשָּׁנָה עֶשְׂרִי שָׁנָה בְּחַמְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַיְהוּדִי
 18 יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר : בֶּן־אָדָם נִהְיֶה עַל־הַמּוֹן מִצְרַיִם
 וְהוֹרְדָהוּ אוֹתָהּ וּבְנוֹת גּוֹיִם אֶדְרֹם אֶל־אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת
 אֶת

אדני יהוה :

Cap. xxxiii
Propheta
pro officio
fidelis pa-
storis po-
pulum de
instanti
clade pra-
monere
iubetur ;
eumque
multis ad
paeniten-
tiam invi-
tat.

לג ויהי דבר יהוה אלי לאמר : בן אדם דבר אל בני עמך

ואמרת אליהם ארץ כי אביא עליה חרב ולקחו עם

הארץ איש אחד מקציהם ונתננאתו להם לצפר :

3 וראה את החרב באה על הארץ ותקע בשופרו והזהיר

4 את העם : ושמע השמע את קול השופר ולא נזהר

הותבוא חרב ותקחהו דמו בראשו יהיה : את קול

השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהיה והוא נזהר נפשו

6 מלט : והצפה כי יראה את החרב באה ולא תקע

בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש

קסז כו פ הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש :

7 ואתה בן אדם צפה נתתיך לבית ישראל

8 ושמעת מפי דבר והזהרת אתם ממני : באמרי לרשע

רשע מות תמות ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הוא

9 רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש : ואתה כי הזהרת

רשע מדרכו לשוב ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו

י ימות ואתה נפשך הצלת : ואתה בן אדם

אמר אל בית ישראל כן אמרתם לאמר כי פשעונו

11 וחטאתינו עלינו וכם אנחנו נמקים ואיך נחיה : אמר

אליהם חיי אני נאם י יהוה אם אחפץ במות

הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו

מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל :

12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמך צדקת

הצדיק לא תצילנו ביום פשעו ורשעת הרשע לא

יבשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל לחיות בה

13 ביום חטאתו : באמרי לצדיק חיה יהיה והוא בטח

על צדקתו ועשה עול כל צדקתו לא תזכרו ובעולו

14 אשר עשה בו ימות : ובאמרי לרשע מות תמות ושב

מחטאתו

צדקתיו קני

מחטאתו ועשה משפט וצדקה: חבל ישיב רשע גזלה טו
 ישלם בחקות החיים הלך לבלתי עשות עול חיו יחיה
 לא ימות: כל חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו 16
 משפט וצדקה עשה חיו יחיה: ואמרו בני עמך לא יתכן 17
 דרך אדני והמה דרכם לא יתכן: בשוב צדיק מצדקתו 18
 ועשה עול ומת בהם: ובשוב רשע מרשעתו ועשה 19
 משפט וצדקה עליהם הוא יחיה: ואמרתם לא יתכן כ
 דרך אדני איש כדרכיו אשפוט אתכם בית
 ישראל:

ויהי בשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדש 21
 לגלותינו בא אלי הפליט מירושלם לאמר הכתה
 העיר: ויד יהוה היתה אלי בערב לפני בוא הפליט 22
 ויפתח את פי ער בא אלי בבקר ויפתח פי ולא
 נאלמתי עוד: ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 23
 בן אדם ישבי בחרבות האלה על אדמת ישראל 24
 אמרים לאמר אחר היה אברהם ויירש את הארץ
 ואנחנו רבים לנו נתנה הארץ למורשה: לכן כה
 אמר אלהים כה אמר אדני יהוה על הדם תאכלו
 ועינכם תשאון אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ
 תירשו: עמדתם על חרבכם עשיתן תועבה ואיש את 26
 אשת רעהו טמאתם והארץ תירשו: כה תאמר אלהים 27
 כה אמר אדני יהוה חי אני אם לא אשר בחרבות
 בחרב יפלו ואשר על פני השרה לחיה נתתיו לאכלו
 ואשר במצודות ובמערות כדברי מותו: ונתתי את 28
 הארץ שממה ומשמה ונשברת גאון עזה ושמו הרי
 ישראל מאין עובר: וידעו כי אני יהוה כתי את הארץ 29
 שממה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו:

ואתה בן אדם בני עמך הנדברים בך ל

אצל

אצל הקירות ובפתחי הבתים ודבר חר את אחר איש את אחיו לאמר בארנא ושמעו מה הדבר היוצא מאת יהוה : ויבואו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי עובים בפייהם המה עשים אחרי בצעם לבם הלך : והנך להם כשיר עובים יפה קול ומטב נגון ושמעו את דבריך ועשים אינם אותם : וכבאה הנה באר וידעו כי נביא היה

לך בתוכם : ויהי דבר יהוה אלי לאמר :

Cap. xxxiv.
Arguuntur
Sacerdotes
ac reliqui,
qui populo
parum fi-
deliter pre-
erant :
spondetque
Deus, se,
submotis iis
pastoribus,
qui non
gregem sed
seipos pas-
cebant, ve-
rum pasto-
rem, Mes-
siam, mis-
surum, qui
gregem dis-
sipatum
colligat,
pascet, sal-
vet.

בן אדם הנבא על דועי ישראל הנבא ואמרה אליהם לרעים כה אמר יהוה יהוה הוי רעי ישראל אשר היו רעים אותם הלוא הצאן ירעו הרעים : את החלב תאכלו ואת הצמר תלכשו הבריאה תזבח והצאן לא תרעו : את הנחלות לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ולנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האברת לא בקשתם ובחזקה רדיתם ה אתם ובפרך : ותפוצינה מכל רעה ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה : ישנו צאני בכל ההרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני הארץ ונפצו צאני ואין דורש ואין מבקש : לכן רעים שמעו את דברי יהוה : חידאני נאם יהוה ואם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל חית השרה מאין רעה ולא דרשו רעי את צאני וידעו הרעים אותם ואת צאני לא רעו : לכן הרעים שמעו דברי יהוה : כה אמר יהוה יהוה חנני אל הרעים ודרשתי את צאני מידם והשבתים מעורר צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפי הסולא תהיינה להם לאכלה : כי כה אמר יהוה יהוה חנני צאני ודרשתי את צאני ובקרתים : כבקר רעה עדרו

ביום

ביום היותו בתוך צאנו נפרשות כן אבקר את צאני
 והצלתי אתהם מכל המקומות אשר נפצו שם ביום
 ענן וערפל: והוצאתים מן העמים וקבצתיים מן
 13 הארצות והביאותים אל ארמתי ורעיתים אל הרי
 ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: במרעה טוב
 14 ארעה אותם ובהרי מרום ישראל יהיה נוהם שם
 תרבענה בנה טוב ומרעה שמן תרענה אל הרי
 ישראל: אני ארעה צאני ואני ארביצם נאם אדני יהוה: טו
 את האבדת אבקש ואת הנדחת אשיב ולנשברת
 16 אחבש ואת החולה אחזק ואת השמנה ואת
 החזקה אשמיר ארענה במשפט: ואתנה צאני כה אמר
 17 אדני יהוה הנני שפט בין ששה לשה לאילים ולעתודים:
 המעט מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מרעכם תרמסו
 18 ברגליכם ומשקע מים תשתו ואת הנותרים ברגליכם
 תרפשו: וצאני מרמס רגליכם תרענה ומרפשו רגליכם
 19 תשתינה: לכן כה אמר אדני יהוה אליהם כ
 הנני אנו ושפטתי בין ששה בריה ובין ששה רזה: יען בצד
 21 ובכתף רתה רפו ובקרניכם תנגחו כל הנחלות עד
 אשר הפיצותם אותנה אל החוצה: והושעתי לצאני
 22 ולא תהיינה עוד לבו ושפטתי בין ששה לשה:
 והקמתי עליהם רעה אחר ורעה אתהן את
 23 עבדי דוד הוא ירעה אתם והוא יהיה להן לרעה:
 ואני יהוה אהיה להם לאלהים ועבדי דוד נשיא
 24 בתוכם אני יהוה דברתי: וכרתי להם ברית שלום כה
 והשבתי תיר רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטח
 26 וישנו ביעורים: ונתתי אותם סביבות גבעתי ברכה
 והורדתי הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו: ונתן עין
 27 השרה את פרווה הארץ תתן יכולה והיו על אדמתם
 לבטח

לכטח וידעו כי אני יהוה בשבתי את מטות עלם
 28 והצלתיים מיד העברים בהם: ולא יהיו עוד בולגוים
 וחית הארץ לא תאכלם וישבו לכטח ואין מחריד:
 29 והקמתי להם מטע לשם ולא יהיו עוד אספי רעב
 ל בארץ ולא ישאו עוד כלמת הגוים: וידעו כי אני
 יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אני
 31 יהוה: ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם

Cap. xxxv.
 Contra
 Idumaeos,
 qui Judaeo-
 rum popu-
 lum conti-
 nuo dive-
 xarint, in-
 fultarint,
 & perpe-
 tuis mole-
 stis ac con-
 tumeliis
 affecerint.

לה נאם אני יהוה: ויהי דבר יהוה אלי
 1 לאמר: בן אדם שים פניך על הר שעיר וחנבא עליו:
 2 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שעיר
 3 ונטיתי ידי עליך ונתתיך שממה ומשמה: עריך חרבה
 4 אשים ואתה שממה תהיה וידעת כי אני יהוה:
 5 ה יען היות לך איבת עולם ותגור את בני ישראל על ידי
 6 חרב בעת אידם בעת עון קץ: לכן חי אני נאם אני
 יהוה כי לדם אעשה ודם ירדפק אם לא דם שנאת
 7 ודם ירדפק: ונתתי את הר שעיר לשממה ושממה
 8 והכרתי ממנו עבר ושב: ומלאתי את הריו חלליו
 9 גבעותיך וגיאותיך וכל אפיקיך חללי חרב פלו בהם:
 10 שממורת עולם אתנה ועריך לא תישבנה וידעתם כי
 11 אני יהוה: יען אמרך את שני הגוים ואת שתי
 הארצות לי תהיינה וירשנה ויהוה שם היה: לכן חי אני
 12 נאם אני יהוה ועשיתי כאפקך וכקנאתך אשר עשיתה
 משנאתיך כם ונודעתים כם כאשר אשפטך: וידעת כי
 13 אני יהוה שמעתי את כל נאצותיך אשר אמרת על-
 הרי ישראל לאמרי שממה לנו נתנו לאכלה: ותגדילו שממורי
 עלי בפיכם והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי:
 14 כה אמר אדני יהוה כשמח כל הארץ
 15 כשממה אעשה לך: כשמחתך לנחלת בירת ישראל
 על

על אשר שממרה כן אעשה לך שממרה תהיה הר
שעיר וכל אדום כלה וירעו כי אני יהוה :

ואתה בן אדם חנבא אל הרי ישראל לן א

Cap. xxxvi.
De Israelis
reductione
in Terram
ac gratiosa
imprimis
salvatione
per Deum
sanctifica-
torem
suum.

ואמרת הרי ישראל שמעו דברי יהוה : כה אמר אדני

יהוה יען אמר האויב עליכם האח ובמורת עולם

למורשה היתה לנו : לכן הנבא ואמרת כה אמר אדני

יהוה יען ביען שמות ושאר אתכם מסביב להיותכם

מורשה לשארית הגוים ושלחו על שפת לשון ודבת

עם : לכן הרי ישראל שמעו דברי אדני יהוה כה אמר

אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגאות ולחרבות

השממורת ולערים הנעזבות אשר היו לבו וללעג

לשארית הגוים אשר מסביב : לכן כה אמר אדני ה

יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הגוים

כי ועל אדום כלא אשר נתנא את ארצו להם למורשה

בשמחת כל לבב בשאט נפש למען מגרשה לבו :

לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת להרים ולגבעות

לאפיקים ולגאות כה אמר אדני יהוה הנני בקנאתי

ובחמתי דברתי יען כלמת גוים נשאתם : לכן

כה אמר אדני יהוה אני נשאתי את די אדם לא הגוים

אשר לכם מסביב המה כלמתם שאו : ואתם הרי

ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי

קרבו לבוא : כי הנני אליכם ופנית אליכם ונעברתם

ונזרעתם : והרכיתי עליכם אדם כל בית ישראל

כלה ונושבו הערים והחרבות תבנינה : והרכיתי

עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו והושבת אתכם

בקדמותיכם והטבתי מראשתיכם וידעתם כי אני

יהוה : והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל וירשוך

והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם :

13 כה אמר אדני יהוה יען אמרים לכם אכלת

14 אדם אתי ומשכלת גויך היית: לכן אדם לא תאכלי

15 עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה: ולא תשמיע אליך עוד כלמרת הגוים וחרפת עמים לא תשאי עוד וגויך לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה:

16 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: הפטרת כרשח מרה

17 בן אדם בית ישראל ישבים על אדמתם ויטמאו אותה

בדרכסם וכעלילותם כטמאת הנדה היתה דרכם

18 לפני: ואשפה חמתי עליהם על הדם אשר שפכו

19 על הארץ ובגלוליהם טמאוה: ואפיץ אתם בגוים

כ ויזרו בארצות בדרכסם וכעלילותם שפטים: ויבוא

אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר

21 להם עס יהוה אלה ומארצו יצאו: ואחמל על שם

קדשי אשר חללהו בית ישראל בגוים אשר באו שמה:

22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני

יהוה לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם

23 לשם קדשי אשר חללתם בגוים אשר באתם שם: וקדשתי את שמי הגדול המחלל בגוים אשר חללתם

בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה נאם אדני יהוה

24 בהקדשי בכם לעיניכם: ולקחתי אתכם מן הגוים

וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל

כה אדמתכם: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל

26 טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: ונתתי לכם

לב חדש ורוח חדש אתן בקרבכם והסרתי ארז לב

27 האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: ואת רוחי אתן

בקרבכם ועשיתי ארז אשר בחקי תלכו ומשפטי

28 תשמרו ועשיתם: וישבתם בארץ אשר נתתי

לאבותיכם והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים:

לה א מ m m ודאשעתי

אח ק גויך ק

חשכלי קרי

וגויך קרי

הפטרת כרשח מרה

13

14

15

16

17

18

19

כ

21

22

23

24

26

27

28

והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הרגל
 והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב: והרביתי את פרי ל
 העץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת
 רעב בגוים: וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם
 אשר לא טובים ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל
 תועבתיכם: לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה
 יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: כה
 אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם
 והושבתי את הערים ונבנו החרבות: והארץ הנשמה
 תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר:
 ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן והערים לה
 הר בגוי החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישבו: וידעו
 הגוים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בנתי

הנהרסות נשעתי הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי:
 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש
 לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם:
 כצאן קרשים כצאן ירושלים כצאן ירושלים כצאן ירושלים
 הערים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה
 בנתי

ס"כ לספרים
 המשרה לשבח
 וחול המועד
 של מסח
 והספרים
 מחחילין
 היחה עלי
 ס"כ לאשכנזים

היתה עלי יד יהוה ויציאני ברוח יהוה ויניחני בתוך לן א
 הבקעה והיא מלאה עצמות: והעבירני עליהם סביב
 סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות
 מאד: ויאמר אלי בן אדם התחינה העצמות האלה
 ואמר אדני יהוה אתה ידעת: ויאמר אלי הנבא על
 העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות
 שמעו דבר יהוה: כה אמר
 אדני יהוה לעצמות האלה הנה אני מביא בכם
 רוח וחיים: ונתתי עליכם גידים והעליתי עליכם
 בשר

Cap. xxxvii.
 Argumen-
 tum prece-
 dentis capi-
 tis conti-
 nuat, ele-
 ganti pa-
 rabolā ad-
 ductā of-
 fimum arido-
 rum infuso
 vitali spi-
 ritu revi-
 viscen-
 sium.

בשר וקדמתי עליכם עור ונתתי בכם רוח וחיייתם
 7 וידעתם כי אני יהוה : ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול
 כהנבאי והנה רעש ותקרבנו עצמות עצם אל
 8 עצמו : וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה
 ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם :
 9 ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת
 אל הרוח כה אמר י אדני יהוה מארבע רוחות
 י באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו : והנבאתי
 כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על רגליהם
 11 חיל גדול מאד מאד : ויאמר אלי בן אדם העצמות
 האלה כל בית ישראל המה הנה אמרים יבשו
 12 עצמותינו ואבריה תקותנו נגזרנו לנו : לכן הנבא
 ויאמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח
 את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי
 13 והבאתי אתכם אל ארמת ישראל : וידעתם כי אני
 יהוה בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם
 14 מקברותיכם עמי : ונתתי רוחי בכם וחיייתם והנחתי
 אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דברתי
 ועשיתי נאם יהוה :

עד כאן

טוויחי דבר יהוה אלי לאמר : ואתה בן אדם קח לך עץ
 16 אחר וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ
 אחר וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל
 17 חברו : וקרב אתם אחד אל אחד לה לעץ אחד והיו
 18 לאחדים בדרך : וכאשר יאמרו אליך בני עמך לאמר
 19 הלוא תניד לנו מה אלה לך : דבר אלהם כה אמר
 אדני יהוה הנה אני לקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים
 20 ושכטי ישראל חברו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה
 כ ועשיתם לעץ אחד והיו אחד בדי : והיו העצים אשר
 לה ב M m m 2 ב חכתב

הפטרות וינש

חבריו קרי

חבריו קרי

חבריו קרי

21 תכתב עליהם בידך לעיניהם: ודבר אליהם כה אמר
 ארני יהוה הנה אני לקח את בני ישראל מבין הגוים
 אשר הלכו שם וקבצתי אתם מסביבוהבאתי אותם
 אל ארמם: ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ בהרי
 ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך ולא יהיה עוד יהו קרי
 לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד: ולא
 יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל פשעיהם
 והושעתי אותם מכל מושבתיהם אשר חטאו בהם
 וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים:
 ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם
 ובמשפטי ילכו וחקתי ישמרו ועשו אותם: וישבו על כה
 הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו בה
 אבותיכם וישבו עליה המרה ובניהם ובני בניהם עד
 עולם ודוד עבדי נשא להם לעולם: וברתי להם ברית
 שלום ברית עולם יהיה אותם ונתתים והרבית
 אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם: והיה משכני
 עליהם והייתי להם לאלהים והמרה יהו לי לעם:
 וידעו הגוים כי אני יהוה מקדש את ישראל בהיות
 מקדשי בתוכם לעולם:

עד כאן

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: בן אדם שים פניך לח
 אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותובל
 והנבא עליו: ואמרת כה אמר ארני יהוה הנני אליך
 גוג נשיא ראש משך ותובל: ושובבתיך ונתתי חחים
 בלחייה והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים ופרשים
 לבשי מכלול כלם קהל רב צנרה ומגן תפשי חרבות
 כלם: פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע: גמר ה
 וכל אנפיה פירת תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אנפיו
 עמים רבים אתך: הבן והבן לך אתה וכל קהלך
 הנקהלים

Cap. xxxviii.
 Horribilis
 persecutio
 & certamina popu-
 li sancti
 cum Gogo
 & Magogo.

8 הנקהלים עליך והיית להם למשמר: מימים רבים
תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משוכבת
מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר
היו לחרבה תמיד והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח
9 כלם: ועלית כשואה תבוא כענן לכסות הארץ תהיה
אתה וכל אנפיה ועמי רבים אתך:

10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום ההוא יעלו
דברים על לבך וחשבת מה שכת רעה: ואמרת
אעלה על ארץ פרזות אבוא השקטים שבי לבטח
כלם יושבים באין חומה ובריוח ודלתים אין להם:
11 לשלל שלל ולבוז לז' להשיב ידך על הרבות נושבות
ואל עם מאסף מגוים עשה מקנה וקנין שבי על טבור
12 הארץ: שבא ודרן וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו
לה שלל שלל אתה בא הלבז בז הקהלות קהלך
לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין לשלל שלל
13 גדול: לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר אדני
יהוה הלווא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח
14 ובאת ממקוסי מירכתי צפון אתה ועמי רבים
15 אתך רכבי סוסים כלם קהל גדול וחיל רב: ועלית על
עמי ישראל כענן לכסות הארץ באחרית הימים תהיה
והביאותיך על ארצי למען דעת הגוים אתי בהקרשי
16 כה לעיניהם גוג:

17 כה אמר אדני יהוה האתה
הוא אשר דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי
ישראל הנבאים בימים ההם שנים להביא אותך
18 עליהם: והיה ביום ההוא ביום בוא גוג על אדמת
ישראל נאם אדני יהוה תעלה חמתי באפי:
19 ובקנאתי באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא
כ יהיה רעש גדול על אדמת ישראל: ורעשו מפני

לה ג M m m 3 זני

הפטרות שבת
וחיל המועד
של סוכות

1 דגני הים ועוף השמים וחיית השדה וכל הרמש הרמש
 על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו
 ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול :
 21 וקראתי עליו לכל הרי הרב נאם אדני יהוה חרב איש
 באחיו תהיה : ונשפטתי אתו בדבר וברס וגשם שוטף
 22 ואבני אלגביש איש וגפרית אמטיר עליו ועל אגפיו
 23 ועל עמי רבים אשר אתו : והתגדלתי והתקדשתי
 ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה :

ואתה בן אדם הנבא על גוג ואמרת כה אמר לטי

Cap. xxxix.
 De excidio
 Gogi &
 Magogi :
 de nominis
 divini glo-
 ria & cele-
 bratione
 inde oritu-
 ra: deque
 reductione
 Israelis.

אדני יהוה הנני אליך גוג נשיא ראש משך ותבל :
 2 ושכבתך וששאתך והעליתך מירכתני צפון
 3 והבאתך על הרי ישראל : והכיתי קשתך מיר
 4 שמאלך וחציה מירמינה אפיל : על הרי ישראל תפול
 אתה וכל אנפך ועמי אשר אתך לעיט צפור כל
 כנף וחיית השדה נתתיך לאכלה : על פני השדה תפול ה
 כי אני דברתי נאם אדני יהוה : ושלחתי איש בסגוג
 6 ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יהוה : ואת שם קדשי
 7 אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד
 וידעו הגוים כי אני יהוה קדוש בישראל : הנה באה
 8 ונהיתה נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי : ויצאו
 9 ישביו ערי ישראל ובערו והשיקו בנשק ומגן וצנר
 בקשת ובחצים ובמקל יד וברמה ובערו בהם איש שבע
 שנים : ולא ישאו עצים מן השדה ולא יחטבו מן הערים
 כי בנשק יבערו איש ושללו את שלליהם ובזו את
 בזיהם נאם אדני יהוה : והיה ביום ההוא ארתן
 11 לגוגי מקום שם קבר בישראל גי העברים קדמת הים
 וחסמת היא את העברים וקברו שם את גוג ואת כל
 12 המגה וקראו גיא המזן גוג : וקברו בית ישראל למען

מהר

13 טהר את הארץ שבעה חדשים: וקברו כל עם הארץ

14 והיה להם לשם יום הכבד נאם אדני יהוה: ואנשי

תמיד יבדילו עברים בארץ מקברים את העברים את

הנותרים על פני הארץ לטהרה מקצה שבעה חדשים

טו יחקרו: ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה

אצלו ציון עד קברו אתו המקברים אל גיא המון גוג:

16 17 וגם שם עיר המונה וטהרו הארץ: ואתה בן עד כאן

אדם כה אמר אדני יהוה אמר לצפור כל בנה

ולכל חית השדה הקבצו ובאו האספו מסביב על

זבחי אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי ישראל

18 ואכלתם בשר ושתיתם דם: בשר גבורים תאכלו ודם

נשיאי הארץ תשתו אילים כרים ועתודים פרים מריאי

19 בשן כלם: ואכלתם חלב לשבעה ושתיתם דם

כ לשכרו מזבחי אשר זבחתי לכם: ושבעתם על שלחני

סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם אדני יהוה:

21 ונתתי ארץ כבודי בגוים וראו כל הגוים ארץ משפטי

22 אשר עשיתי ואת ידי אשר שמתי בהם: וידעו בית

ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן היום ההוא והלאה:

23 וידעו הגוים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו

בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם ויפלו בחרב

24 כלם: בטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם ואסתר

כה פני מהם: לכן כה אמר אדני יהוה עתה אשיב

את שבית יעקב ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי סבוח קדי

26 לשם קדשי: ונשו את כלמתם ואת כל מעלם אשר חסר א

מעלובי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד:

27 בשוכבי אותם מן העמים וקבצתי אתם

מארצות איביהם ונקדשתי בס לעיני הגוים רבים:

28 וידעו כי אני יהוה אלהיהם כהגלותי אותם

לה ד M m m 4 אל

אל הגוים וננסתים אל אדמתם ולא
אותיר עוד מהם שם: ולא אסתיר עוד פני
מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם
אדני יהוה:

א בעשרים וחמש שנה לגלותנו בראש השנה בעשור
לחדש בארבע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר
בעצם היום הזה היתה עלי ידיהוה ויבא אתי שמה:
ב במראות אלהים הביאני אל ארץ ישראל ויניחני אל
הר גבה מאד ועליו כמבנה עיר מננב: ויבא אותי שמה
והנה איש מראו: כמראה נחשת ופתיל פשתים
בדו וקנה המדה והוא עמד בשער: וידבר אליה איש
בן אדם ראה בעיניך ובאזניך שמעושים לבך לכל
אשר אני מראה אתך כי למען הראותכה הבאתה
הנה הגד את כל אשר אתה ראה לבית ישראל:
והנה חומה מחוץ לבית סביבי סביב וביד האי שקנה ה
המדה שש אמות באמה וטפחו וימד את רחב הבנין
קנה אחד וקומה קנה אחד: ויבוא אל שער אשר
פניו דרך הקרימה ויעל במעלתו וימד את סף
השער קנה אחד רחב ואת סף אחד קנה אחד רחב:
והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחב ובין התאים
חמש אמות וסף השער מאצל אולם השער מהבית
קנה אחד: וימד את אולם השער מהבית קנה אחד:
וימד את אולם השער שמנה אמות ואילו שתי אמות
ואלם השער מהבית: ותאי השער דרך הקדים
שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלשת מדה
אחת לאילם מפה ומפו: וימד את רחב פתח השער
עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: וגבול
לפני התאות אמה אחת ואמה אחת גבול מפה
והתא

Cap. XL.
Propheta,
in visione,
idea novi
templi
ostenditur
& depin-
gitur.

קמץ בלא אס' ה

במעלתו
קרי
וואילו
קרי

13 והתא שש-אמות מפו ושש-אמות מפו : וימד את השער מגג התא לגגו רחב עשרים וחמש אמות פתח
 14 נגד פתח : ויעש את-אילים ששים אמה ואל-איל
 15 טו החצר השער סביב סביב : ועל פני השער היאתון ^{האיתון קרי}
 16 על-לפני אלם השער הפנימי חמשים אמה : וחלונות אטמות אל-התאים ואל אליהמה לפנימה לשער
 סביב סביב וכן לאלמורת וחלונות סביב סביב
 17 לפנימה ואל-איל תמרים : ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים
 18 לשכות אל-הרצפה : והרצפה אל-כתף השערים לעמת ארך השערים הרצפה התחתונה : וימד רחב
 19 מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ ^{מלעיל}
 כ מאה אמה הקדים והצפון : והשער אשר פניו דרך
 21 הצפון לחצר החיצונה מדרג ארכו ורחבו : ותאו ^{וחאיו קרי}
 ואליו קרי שלושה מפושלשה מפו ואילו ואלמו היה כמדרת ^{ואלמיו קרי}
 השער הראשון חמשים אמה ארכו ורחב חמש
 22 ועשרים באמה : וחלונו ואילמו ותמרו כמדת השער ^{וחלוניו קרי}
 ואילמיו קרי
 אשר פניו דרך הקדים ובמעלות שבע יער רבו ואילמו ^{ואילסיו קרי}
 23 לפניהם : ושער לחצר הפנימי נגד השער לצפון ולקדים
 24 וימד משער אל שער מאה אמה : ויולכני דרך הדרום
 ונהה שער דרך הדרום ומדר אילו ואילמו כמדרת ^{ואילמיו קרי}
 כה האלה : וחלונים לו ולאילמו סביב סביב כהחלנות ^{ולאילמיו קרי}
 האלה חמשים אמה ארך ורחב חמש ועשרים אמה :
 26 ומעלות שבעה עלותו ואילמו לפניהם ורחמרים לו ^{עולותיו קרי}
 ואילמיו קרי
 27 אחר מפו ואחר מפו אל-אילו : ושער לחצר הפנימי ^{איליו קרי}
 דרך הדרום וימד משער אל השער דרך הדרום מאה
 28 אמות : ויביאני אל חצר הפנימי בשער הדרום וימד
 29 את השער הדרום כמדרת האלה : ותאו ואילו ואלמו ^{ואליו קרי}
 ואלמיו קרי
 כמדות

ואלמיו קרי במדות האלה וחלונות לו ולא למו סביב סביב
 חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות :
 ואלמות סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה ורחב ל
 חמש אמות : ואילמו אל חצר החיצונה ותמרים ³¹ קרי
 אל אילו ומעלות שמונה מעלו : ויביאני אל החצר ³² קרי
 הפנימי דרך הקרים וימד את השער במדות האלה :
 ותאוואלו ואלמו במדות האלה וחלונות לו ולא למו ³³ קרי
 סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים
 אמה : ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ³⁴ קרי
 ומפו ושמנה מעלות מעלו : ויביאני אל שער הצפון לה
 ומדר במדות האלה : תאו אלו ואלמו וחלונות לו ³⁶ קרי
 סביב סביב ארך חמשים אמה ורחב חמש ועשרים
 אמה : ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אילו מפו ³⁷ קרי
 ומפו ושמנה מעלות מעלו : ולשכרה ופתחה באילים ³⁸ קרי
 השערים שם דיהו את העלה : ובאלם השער שנים ³⁹ קרי
 שלחנות מפו ושנים שלחנות מפה לשחוט אליהם
 העלה והחטאת והאשם : ואל הכתף מחוצה לעולה מ
 לפתח השער הצפונה שנים שלחנות ואל הכתף
 האחרת אשר לאלם השער שנים שלחנות : ארבעה ⁴¹ קרי
 שלחנות מפה וארבעה שלחנות מפה לכתף השער
 שמונה שלחנות אליהם ישחטו : וארבעה שלחנות ⁴² קרי
 לעולה אבני גזית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה
 אחת וחצי וגבה אמה אחת אליהם ויניחו את הכלים
 אשר ישחטו את העולה בסוהובת : והשפתים טפת ⁴³ קרי
 אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל השלחנות בשר
 הקרבן : ומחוצה לשער הפנימי לשכות שרים בחצר ⁴⁴ קרי
 הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום
 אחד אל כתף שער הקרים פני דרך הצפון וידבר אלי מה
 זה

זוהלשכה אשר פניה דרך הדרום לכהנים שמרי
 46 משמרת הבית: והלשכה אשר פניה דרך הצפון
 לכהנים שמרי משמרת המזבח המה בני צדוק
 47 הקרבים מבני לוי אליהוה לשרתו: וימד את החצר
 ארך מאה אמה ורחב מאה אמה מרבעת והמזבח
 48 לפני הבית: ויבאני אל אלם הבית וימד אל אלם
 חמש אמות מפה וחמש אמות מפה ורחב השער
 49 שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: ארך האלם עשרים
 אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמעלות אשר יעלו
 אליו ועמדים אל האילים אחד מפה ואחר מפה:

Cap. XLI.
 Mystéria
 hac enu-
 cleatius de-
 scribere
 pergit Pro-
 pheta, at-
 que hoc ca-
 pite de por-
 ta templi,
 de altari,
 aliisque
 ejus parti-
 bus agit.

מא

ויבאני אל ההיכל וימד את האילים שש אמות רחב
 2 מפו ושש אמות רחב מפו רחב האהל: ורחב הפתח
 עשר אמות וכתפורת הפתח חמש אמות מפו וחמש
 אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים
 3 אמה: ובא לפנימה וימד איל הפתח שתיים אמות
 4 והפתח שש אמות ורחב הפתח שבע אמות: וימד את
 ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פני ההיכל
 הויאמר אליה קדש הקדשים: וימד קיר הבית שש
 אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית
 6 סביב: והצלעות צלע אל צלע שלוש שלשים פעמים
 ובאות בקיר אשר לבית לצלעות סביב סביב לחיות
 7 אחוים ולא יהיו אחוים בקיר הבית: ורחבה ונסכה
 למעלה למעלה לצלעות כי מוסכ הבית למעלה
 למעלה סביב סביב לבית על כן רחב לבית למעלה
 8 וכן התחוננה יעלה על העליונה לתיכונה: וראיתי
 כנל לבית גבה סביב סביב מסודות הצלעות מלו הקנה
 9 שש אמות אצילה: רחב הקיר אשר לצלע אל החוץ
 חמש אמות ואשר מנח בית צלעות אשר לבית: ובין
 הלשכות

מוסדות קרי

הלשכות רחב עשרים אמה סביב לבית סביב :
 ופתח הצלע למנח פתח אחד דרך הצפון ופתח אחד ¹¹
 לדרום ורחב מקום המנח חמש אמות סביב סביב :
 והבנין אשר אל פני הגזרה פאת דרך הים רחב ¹²
 שבעים אמה וקיר הבנין חמש אמות רחב סביב
 סביב וארכו תשעים אמה : ומדר את הבית ארך ¹³
 מאה אמה והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה אמה :
 ורחב פני הבית והגזרה לקרים מאה אמה : ומדר ^{14 טו}
 ארך הבנין אל פני הגזרה אשר על אחריה
 ואתוקיהא מפו ומפו מאה אמה וההיכל הפנימי ^{ואתוקיהא}
 ואלמי החצר : הספים והחלונים האטמות ^{קרי} ¹⁶
 והאתיקים סביב לשלשת סגור הסף שחף עץ סביב
 סביב והארץ עד החלונות והחלונות מכסות : על מעל ¹⁷
 הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב
 סביב בפנימי ובחיצון מדות : ועשוי כרובים ותמרים ¹⁸
 ותמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב : ופני ¹⁹
 אדם אל התמרה מפו ופני כפיר אל התמרה מפו
 עשוי אל כל הבית סביב סביב : מהארץ עד מעל כ
 הפתח הכרובים והתמרים עשויים וקיר ההיכל : ההיכל ²¹
 מזוית רבעה ופני הקדש המראה כמראה : המזבח ²²
 עץ שלוש אמות גבה וארכו שתים אמות ומקצעותיו
 לו וארכו וקירותיו עץ וידבר אלי זה השלחן אשר לפני
 יהוה : ושתים דלתות להיכל ולקדש : ושתים דלתות ^{23 24}
 לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת
 ושתים דלתות לאחרת : ועשירה אליהן אל דלתות כה
 ההיכל כרובים ותמרים כאשר עשויים לקירות ועב עץ
 אל פני האולם מהחוץ : וחלונים אטמות ותמרים מפו ²⁶
 ומפו אל כתפות האולם וצלעות הבית והעבים :

ויוציאני

Cap. XLII.
De cenacu-
culis atque
thalamis
templi, de-
que atrii
exterioris
amplitu-
dine.

מב ויציאני אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאני

אל הלשכה אשר נגד הנזרה ואשר נגד הבנין אל-

הצפון: אל פני ארך אמות המאה פתח הצפון והרחב

חמשים אמות: נגד העשרים אשר לחצר הפנימי

ונגד רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פני אתיק

בשלשים: ולפני הלשכות מהלך עשר אמות רחב

אל הפנימית דרך אמה אחת ופתחיהם לצפון:

והלשכות העליונות קצרות כיון וכלו אתיקים מהנה

מהתחתנות ומהתיכונות בנין: כי משלשות הנה

ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל

מהתחתנות ומהתיכונות מהארץ: ונגד אשר לחוץ

לעמדת הלשכות דרך החצר החיצונה אל פני

הלשכות ארכו חמשים אמה: כי ארך הלשכות

אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פני ההיכל

מאה אמה: ומתחתה לשכות האלה המבוא מהקדים

בבוא להנה מהחצר החיצונה: ברחבי גדר החצר דרך

הקדים אל פני הנזרה ואל פני הבנין לשכות: ודרך

לפניהם כמראה הלשכות אשר דרך הצפון כבארכן

בן רחבן וכל מוצאיהן וכמשפטיהן וכפתחיהן:

וכפתחי הלשכות אשר דרך הדרום פתח בראש דרך

דרך בפני הגדרת הגינה דרך הקדים כבואן: ויאמר

אלי לשכות הצפון לשכות הדרום אשר אל פני

הנזרה הנה לשכות הקדש אשר יאכלה שם הכהנים

אשר קרובים ליהוה קדשי הקדשים שם יניחו קדשי

הקדשים והמנחה והחטאת והאשם כי המקום קדש:

בבואם הכהנים ולא יצאו מהקדש אל החצר החיצונה

ושם יניחו בגריהם אשר ישרתו בהן כי קדש הנה

טו ילבשו בגדים אחרים וקרבו אל אשר לעם: וכלה

את

המבוא קדי
הלשכות קדי

ולבשו קדי

את מדות הבית הפנימי והוציאני דרך השער אשר
פניו דרך הקדים ומרדו סביב סביב : מדר רוח 16
הקדים בקנה המדה חמש מאות קנים בקנה המדה מאות קני
סביב : מדר רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה 17
המדה סביב : את רוח הדרום מדר חמש מאות 18
קנים בקנה המדה : סבב אל רוח היס מדר חמש 19
מאות קנים בקנה המדה : לארבע רוחות מדרו כ
חומה לו סביב סביב ארך חמש מאות ורחב חמש
מאות להבדיל בין הקדש לחל : ויולכני אל השער **מנא**
שער אשר פנה דרך הקדים : והנה כבוד אלהי 2
ישראל בא מדרך הקדים וקולו כקול מים רבים
והארץ האירה מכבודו : וכמראה המראה אשר 3
ראיתי כמראה אשר ראיתי בבאי לשחת את העיר
ומראות כמראה אשר ראיתי אל נהר כבר ואפל
אל פני : וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר 4
פניו דרך הקדים : ותשאני רוח ותבאני אל החצר ה
הפנימי והנה מלא כבוד יהוה הבית : ואשמע מדבר 6
אלי מהבית ואיש היה עמד אצלי : ויאמר אלי 7
בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי
אשר אשכן שם בתוך בני ישראל לעולם ולא
יטמאו עוד בית ישראל שם קדשי המה ומלכיהם
בזנותם ובפגרי מלכיהם במותם : בתתם ספם 8
את ספי ומזנותם אצל מזותי והקיר ביני וביניהם
וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו
ואכל אותם באפי : עתה דחקו את זנותם ופגרי 9
מלכיהם ממני ושכנתי בתוכם לעולם :

Cap. XLIII.
Majestas
hujus adis
describitur,
atque glo-
ria Dei in
ea inhabi-
tatio :
itemque de
altari, &
sacrificiis
in eo offe-
rendis.

המסדה חצוה

אתה בן אדם הגד את
בית ישראל את הבית ויכלמו מעונותיהם ומרדו
את

11 את תכנית : ואם נכלמו מכל אשר עשו צורת
 הבית ותכונתו ומוצאיו ומובאיו וכל צורתו ואת כל צורחיו קרי
 12 חקתיו וכל צורתו וכל תורתו הודע אותם וכתב תורתיו קרי
 לעיניהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חקתיו
 ועשו אותם : זאת תורת הבית על ראשההר
 כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורת
 13 הבית : ואלה מדות המזבח באמות אמה אמה
 וטפח וחק האמה ואמה רחב וגבולה אל שפתה
 14 סביב זרת האחד וזה גב המזבח : ומחיק הארץ
 עד העזרה התחתונה שתיים אמות ורחב אמה
 אחת ומהעזרה הקטנה עד העזרה הגדולה ארבע
 15 אמות ורחב האמה : וההראל ארבע אמות
 16 ומהארזיל ולמעלה הקרנות ארבע : והארזיל
 שתיים עשרה ארך בשתיים עשרה רחב רבוע אל
 17 ארבעת רבעיו : והעזרה ארבע עשרה ארך בארבע
 עשרה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה
 חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלתהו פנות
 18 קדים : ויאמר אלי בן אדם כה אמר אדני יהוה אלה
 חקות המזבח ביום העשותו להעלות עליו עולה ולזרק
 19 עליו דם : ונתתה אל הכהנים הלויים אשר הם מזרע
 צדוק הקרבים אלי נאם אדני יהוה לשרתני פר בן
 כ בקר לחטאת : ולקחת מדמו ונתתה על ארבע
 קרנותיו ואל ארבע פנות העזרה ואל הגבול
 21 סביב וחטאת אותו וכפרתהו : ולקחת את הפר
 22 החטאת ושרפו במפקר הבית מחוץ למקדש : וביום
 השני תקריב שער עזים תמים לחטאת וחטאת את
 23 המזבח כאשר חטא בפר : בכלותך מחטאת קרוב
 24 פר בן בקר תמים ואיל מן הצאן תמים : והקרבתם
 לפני

ומהארזיל קרי
 והארזיל קרי

לפני יהודה והשליכו הכהנים עליהם מלח והעלו אותם
עלה ליהודה: שבעת ימים תעשה שעיר חטאת ליום כה
ופר כן בקר ואיל מן הצאן תמימים יעשו: שבעת 26
ויכלו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשו 27
הכהנים על המזבח את עולותיכם ואת שלמיכם עד כאן

Cap. XLIV.
De porta
templi ver-
sus orientem
solem.
De incir-
cumcisis
& pollutis.
De Levitis
idololatri-
cis sacris
se se polluen-
tibus. Deq;
sacerdotum
vestibus.

ורצאתי אתכם נאם ארני יהוה: וישב אתי **מד**
דרך שער המקדש החיצון הפנה קדים והוא סגור:
ויאמר אלי יהוה השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש 2
לא יבא בו כי יהוה אלהי ישראל בא בו והיה סגור:
את הנשיא נשיא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה 3 יתרו
מדרך אולם השער יבוא ומדרכו יצא: ויביאני דרך 4
שער הצפון אל פני הבית ואראה והנה מלא כבוד
יהוה את בית יהוה ואפל אל פני: ויאמר אלי יהוה ה
כן אדם שים לבך וראה בעיניך ובאזניך שמע את כל 5
אשר אני מדבר אתך לכל חקורת ברת יהוה ולכל
תורתו ושמת לבך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש:
ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר ארני יהוה 6
רב לכם מכל תועבתיכם בית ישראל: בהביאכם 7
בני נכר ערלי לב וערלי בשר להזרות במקדשי לחלו
את ביתי בהקריבכם את לחמי חלב ודסו ופרו את
בריתי אל כל תועבתיכם: ולא שמרתם משמרת קדשי 8
ותשימון לשמרי משמרת במקדשי לכם:
כה אמר ארני יהוה כל בן נכר ערל לב וערל 9
בשר לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוך
בני ישראל: כי אסדה לים אשר רחקו מעלי בתעותי
ישראל אשר תעו מעלי אחרי גלוליהם ונשאו עונם:
והיו במקדשי משרתים פקדות אל שער הבית 10
ומשרתים

קמץ בלא
הוא

חיוהיו קרי

ומשרתים ארז הפית המה ישחטו ארז העלה וארז
 12 הזבח לעס והמה יעמדו לפניהם לשרתם: יען אשר
 ישרתו אותם לפני גלוליהם והיו לבית ישראל למכשול
 עון על כן נשאתי ידי עליהם נאם ארני יהוה ונשאו
 13 עונם: ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת על כל קדשי
 אל קדשי הקדשים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר
 14 עשו: ונתתי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו
 ולכל אשר יעשה כו:

טו והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת
 המקדשי בתעורת בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי
 לשרתני ועמדו לפני להקריב לי חלב ודם נאם ארני
 16 יהוה: המה יבאו אל מקדשי והמה יקרבו אל שלחני
 17 לשרתני ושמרו את משמרתי: והיה בכואם אל שערי
 החצר הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא יעלה עליהם
 18 צמר בשרתם בשערי החצר הפנימית וביתה: פארי
 פשתים יהיו על ראשם ומכנסי פשתים יהיו על
 19 מתניהם לא יחגרו ביזע: ובצאתם אל החצר
 החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו ארז
 בגדיהם אשר המה משרתים בס והניחו אותם כל שכת
 הקדש ולבשו בגדים אחרים ולא יקדשו את העם
 כ בבגדיהם: וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום
 21 יכסמו את ראשיהם: ויין לא ישתו כל כהן בכואם
 22 אל החצר הפנימית: ואלמנה וגרושה לא יקחו להם
 לנשים כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה
 23 אשר תהיה אלמנה מכהן יקחו: ואת עמי יורו בין קדש
 24 לחל ובין טמא לטהור יודיעם: ועל דרב המה יעמדו

לשפט ק' לשפט במשפטי ושפטו ואת תורת ואת חקתי ישפטו קרי

כה בכל מועדי שמרו ואת שבתותי יקדשו: ואל מרת
 לו א א N א א דם

אדם לא יבוא לטמאה כי אם לאב ולאם ולבן ולבת
 לאח ולאחות אשר לא היתה לאיש שמאו : ואחרי 26
 טהרתו שבעת ימים יספרו לו : וביום בא אל הקדש 27
 אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב חטאתו נאם
 אדני יהוה : והיתה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה 28
 לא תתנו להם בישראל אני אחזתם : המנחה 29
 והחטאת והאשם המה יאכלום וכל חרם
 בישראל להם יהיה : וראשית כל בכורי כל וכל ל
 תרומת כל מכל תרומתיכם לכהנים יהיה
 וראשית עריסתיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל
 ביתך : כל נבלה וטרפה מן העוף ומן הבהמה 31
 לא יאכלו הכהנים :

ער כאן

ובהפילכם את הארץ מה

בנחלה תרימו תרומה ליהוה קדש מן הארץ ארץ
 חמשה ועשרים אלף ארץ ורחב עשרה אלף קדש
 הוא בכל גבולה סביב : יהיה מזה אל הקדש חמש 2
 מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים אמה מנרש
 לו סביב : ומן המדה הזאת תמור ארץ חמשה עשרים 3
 אלף ורחב עשרת אלפים ובריהיה המקדש קדש
 קדשים : קדש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש 4
 יהיה הקרבים לשרת את יהוה והיה להם מקום
 לבתים ומקדש למקדש : וחמשה ועשרים אלף ארץ ה
 ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים משרתי הבית להם 5
 לאחור עשרים לשכת : ואחזת העיר תתנו חמשת 6
 אלפים רחב וארץ חמשה ועשרים אלף לעמת תרומת
 הקדש לכל בית ישראל יהיה : ולנשיא מזה ומזה 7
 לתרומת הקדש ולאחזת העיר אל פני תרומת
 הקדש ואל פני אחזת העיר מפאתים ימה ומפאת
 קדמה

Cap. XLV.
 In sublimi
 hoc argu-
 mento per-
 git Prophe-
 ta, parte
 que Terra
 pro San-
 ctuario,
 pro habita-
 tionibus
 Sacerdo-
 tum, & pro
 Principe
 separari
 jubet. Sub-
 jurgit di-
 versas le-
 ges de sa-
 crificiorum
 ritu.

חמש קרי

ויהיה קרי

קדמה קדימה וארך לעמות אחר החלקים מגבול ים
 8 אל גבול קדימה : לארץ יהיה לו לאחזה בישראל
 ולא יוננו עוד נשיאי ארץ עמי והארץ יתנו לבית
 9 ישראל לשבטיהם : כה אמר אדני יהוה
 רב לכם נשיאי ישראל חמסושד הסירו ומשפט
 וצדקה עשו הרימו גרשתיכם מעל עמי נאם אדני
 יהוה : מאזני צדק ואיפת צדק וכת צדק יהי לכם :
 11 האיפה והכר תכן אחר יהיה לשאת מעשר החמר
 הכר ועשירת החמר האיפה אל החמר יהיה
 12 מתכנתו : והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה
 ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם :
 13 זאת התרומה אשר תרימו ששית האיפה מחמר
 14 החטים וששית האיפה מחמר השעורים : וחק השמן
 הבת השמן מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים חמר
 15 כן עשרת הבתים חמר : ושה אחת מן הצאן מן
 המאיתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה ולשלמים
 16 לכפר עליהם נאם אדני יהוה : כל העם הארץ
 17 יהיו אל התרומה הזאת לנשיא בישראל : ועל הנשיא
 יהיה העולות והמנחה והנסך בחגים ובחדשים
 ובשבתות בכל מועדי בית ישראל הוא יעשה את
 החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת השלמים
 לכפר בעד בית ישראל :
 18 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחוד שתקח פר
 19 בן בקר תמים וחטאת את המקדש : ולקח הכהן מדם
 החטאת ונתן אל מזוזת הבית ואל ארבע פנות
 כ העזרה למזבח ועל מזוזת שער החצר הפנימית : וכן
 תעשה בשבעה בחודש מאיש שנה ומפתי וכפרתם
 21 את הבית : בראשון בארבעה עשר יום לחודש יהיה
 לו ב N n n 2 לכם

הפטרות
 פרשת החריש
 והספורים
 כרחילין
 כה אמר יי

22 לַכֶּסֶהפֶסֶח חֹג שִׁבְעוֹת יָמִים מִצֹּרֵת יֵאָכֵל : וְעָשָׂה
 הַנָּשִׂיא בַיּוֹם הַהוּא בָּעֶרְו וּבְעֶרְו כָּל־עַם הָאָרֶץ פָּר
 23 חֲטָאת : וְשִׁבְעַת יָמֵי הַחֹג יַעֲשֶׂה עוֹלָה לַיהוָה שִׁבְעַת
 פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים רְזָמִים לַיּוֹם שִׁבְעַת הַיָּמִים
 24 וְחֲטָאת שְׁעִיר עִזִּים לַיּוֹם : וּמִנְחָה אֵיפָה לְפָרוֹאִיפָה
 לְאֵיל יַעֲשֶׂה וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה : בְּשִׁבְעֵי בַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר כֹּה
 יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּחֹג יַעֲשֶׂה כֹּאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים כַּחֲטָאת

כַּעֲלָה וּכְמִנְחָה וּכְשֶׁמֶן : כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה מִן א

Cap. XLVI.
 Leges de
 sacrificio-
 rum appa-
 ratu : de
 donariis
 principis :
 demique de
 loco & cu-
 linis victi-
 marum.

שְׁעֵר הַחֹצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יִהְיֶה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ שִׁפְתָּח :
 2 וּבָא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אֹלָם הַשְּׁעֵר מִחוּץ וְעָמַד עַל־מִזְבֵּחַ
 הַשְּׁעֵר וְעָשָׂה הַכֹּהֲנִים אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמוֹ
 וְהִשְׁתַּחֲוֶה עַל־מִפְתָּן הַשְּׁעֵר וַיֵּצֵא וְהַשְּׁעֵר לֹא־יִסְגֹר
 3 עַד הָעֶרֶב : וְהִשְׁתַּחֲוּוּ עִם־הָאָרֶץ פֶּתַח הַשְּׁעֵר הַהוּא
 4 בְּשִׁבְתוֹת וּבְחָדָשִׁים לִפְנֵי־יְהוָה : וְהָעֵלָה אֲשֶׁר־יִקְרַב
 הַנָּשִׂיא לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיט שֵׁשֶׁה כִּבְשִׁים רְזָמִים
 וְאֵיל תְּמִים : וּמִנְחָה אֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִנְחָה מִתַּת הַ
 6 יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה : וּבַיּוֹם הַחֹדֶשׁ פָּר כֹּן־בִּקְרָה
 7 תְּמִים וְשֵׁשֶׁת כִּבְשִׁים וְאֵיל תְּמִים יִהְיוּ : וְאֵיפָה
 לְפָרוֹאִיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וּלְכִבְשִׁים כֹּאֲשֶׁר תִּשְׁגוּ
 8 יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן לְאֵיפָה : וּבְבוֹא הַנָּשִׂיא דֶּרֶךְ אֹלָם
 9 הַשְּׁעֵר יָבוֹא וּבְדֶרֶכוֹ יֵצֵא : וּבְבוֹא עִם־הָאָרֶץ לִפְנֵי
 יְהוָה בְּמוֹעֲדֵים הַבֹּא דֶּרֶךְ שְׁעֵר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יֵצֵא
 דֶּרֶךְ שְׁעֵר נֶגֶב וְהַבֹּא דֶּרֶךְ שְׁעֵר נֶגֶב יֵצֵא דֶּרֶךְ שְׁעֵר
 צָפוֹנָה לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשְּׁעֵר אֲשֶׁר־בָּא בוֹ כִּי נִכְחוּ
 יֵצְאוּ : וְהַנָּשִׂיא בְּרוֹכִים בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבִצְאתָם יֵצְאוּ קָדִי
 11 יֵצְאוּ : וּבְחֻגִים וּבְמוֹעֲדֵים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה אֵיפָה
 לְפָר וְאֵיפָה לְאֵיל וּלְכִבְשִׁים מִתַּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הֵינן
 לְאֵיפָה

12 לאיפה: וכייעשה הנשיא נרבה עולה או שלמים
 נרבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדים ועשה
 את עלתו ואת שלמו כאשר יעשה ביום השבת
 13 ויצא וסגר את השער אחרי צאתו: וכבש בן
 שנתו תמים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר
 14 תעשה ארתו: ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר
 ששית האיפה ושמן שלישית ההין לרס את
 15 הסלת מנחה ליהוה חקות עולם תמיד: ועשו קרי
 ארת הכבש ואת המנחה ואת השמן בבקר בבקר
 עולת תמיד:

ע"כ לספרים

16 כזה אמר ארני יהוה כריתן הנשיא מתנה לאיש מבניו
 17 נחלתו היא לבניו תהיה אחוזתם היא בנחלה: וכריתן
 מתנה מנחלתו לאחד מעבדיו והיתה לו עד שנת
 18 הדרור ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם תהיה: ולא
 יקח הנשיא מנחלת העם להונתם מאחוזתם מאחוזתו
 ינחל את בניו למען אשר לא יפצו עמי איש מאחוזתו: ע"כ לאשכנזים
 19 וביאני במבוא אשר על פתח השער אל הלשכות
 הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום
 כ בירכתם מה: ויאמר אלי זה המקום אשר יבשל
 שם הכהנים את האשם ואת החטאת אשר
 יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר
 21 החיצונה לקדש את העם: ויוציאני אל החצר
 החיצונה ויעברני אל ארבעת מקצועי החצר והנה
 22 חצר במקצה החצר חצר במקצה החצר: בארבעת
 מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך
 23 ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם מהקצעות: וטור נקוד עלי
 סביב בהם סביב לארבעתם ומבשלות עשוי מתחת
 24 הטירות סביב: ויאמר אלי אלה בית המבשלים אשר
 לו 3 נ n n 3 יבשלו

Cap. XLVII
Aqua pro-
manant ex
Templo, &
Terra di-
viditur
per tribus.

יבשלו שם משרתי הבית את זבחה העם: וישבני אל **מז**
 פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתן הבית קדימה
 כי פני הבית קדים והמים ירדו מתחת מכתף הבית
 הימנית מנגב למזבח: ויוציאני דרך שער צפונה ²
 ויסבני דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה קדים
 והנה מים מפלים מן הכתף הימנית: בצאת האיש ³
 קדים וקו בידו וימד אלף באמה ויעברני במים מי
 אפסים: וימד אלף ויעברני במים מים ברכים וימד אלף ⁴
 ויעברני מי מתנים: וימד אלף נחל אשר לא אוכל ה
 לעבר כי נאו המים מי שחונחל אשר לא יעבר: ויאמר ⁶
 אלי הראית בן אדם ויולכני וישבני על שפת הנחל:
 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאד מזה ומזה: ⁷
 ויאמר אלי המים האלה יוצאים אל הגלילה הקדמונה ⁸
 וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים
 ונרפאו המים: והיה כל נפש חיה אשר ישרץ אל ^{פרא נחה}
 כל אשר יבוא שם נחלים יחיה והיה הדגה רבה מאד
 כי באו שמה המים האלה וירפאו וחי כל אשר יבוא ^{קמץ בוק}
 שמה הנחל: והיה עמרו עליו דגים מעין גדי ועד עין ^{י עמרו ק}
 עגלים משטוח לחרמים יהיו למינה תהיה דגתם
 כדגת הים הגדול רבה מאד: בצאתו ונבאו ולא ¹¹
 ירפאו למלחנתנו: ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ¹²
 ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פרו
 לחדשו יבכר כי מימיו מן המקדש המזו יוצאים והיו ^{והיה קרי}
 פרו למאכל ועלהו לתרופה: כה אמר אדני ¹³
 יהוה גבול אשר תתנחלו ארץ הארץ לשני עשר
 שבטי ישראל יוסף הכלים: ונחלתם אותה איש כאחיו ¹⁴
 אשר נשאת את ידי לתתה לאבתיכם ונפלה הארץ
 הזאת לכם בנחלה: וזה גבול הארץ לפאת צפונה ^{טו}

16 מן הים הגדול הדרך חתלן לבוא צדדה: חמת
 ברותה סברים אשר בין גבול דמשק ובין גבול חמת
 17 חצר התיכון אשר אל גבול חורן: והיה גבול מן הים
 חצר עינון גבול דמשק וצפון צפונה וגבול חמת ואת
 18 פאת צפון: ופאת קדים מבין חורן ומבין דמשק ומבין
 הגלעד ומבין ארץ ישראל הדרך מגבול על הים
 19 הקדמוני תמדין ואת פאת קדימה: ופאת נגב תימנה
 מתמר עד מי מריבות קדשנחלה אל הים הגדול ואת
 כ פאת תימנה נגבה: ופאת ים הים הגדול מגבול עד נכח
 21 לבוא חמת ואת פאת ים: וחלקתם את הארץ הזאת
 22 לכם לשבטי ישראל: והיה תפלו אותה בנחלה לכם
 ולהגרים הגרים בתוכם אשר הולדו בנים בתוכם
 והיו לכם כאזרח בכני ישראל אתכם יפלו בנחלה
 23 בתוך שבטי ישראל: והיה בשבט אשר גר הגר אתו
 שם תתנו נחלתו נאם אדני יהוה:

Cap. XLVIII
 Iterum de
 divisione
 Terra, de-
 que Sacer-
 dotum &
 Levitarum
 possessioni-
 bus.

מח ואלה שמות השבטים מקצה
 צפונה אל יד דרך חתלן לבוא חמת חצר עינון גבול
 דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדים הים דן
 2 אחד: ועל גבול דן מפאת קדים עד פאת ימה אשר
 3 אחד: ועל גבול אשר מפאת קדימה ועד פאת ימה
 4 נפתלי אחד: ועל גבול נפתלי מפאת קדמה עד
 ה פאת ימה מנשה אחד: ועל גבול מנשה מפאת קדמה
 6 עד פאת ימה אפרים אחד: ועל גבול אפרים מפאת
 7 קדים ועד פאת ימה ראובן אחד: ועל גבול ראובן
 8 מפאת קדים עד פאת ימה יהודה אחד: ועל גבול
 יהודה מפאת קדים עד פאת ימה תהיה התרומה
 אשר תרימו חמשה ועשרים אלף רחב וארך כאחד
 דחלקים מפאת קדימה עד פאת ימה והיה המקדש
 לו ד 4 נח בתוכה

מח

בתוכו קרי בתוכה: התרומה אשר תרימו ליהוה ארך חמשה 9
 ועשרים אלף ורחב עשרת אלפים: ולא לה תהיה י
 תרומת הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים אלף
 וימה רחב עשרת אלפים וקדימה רחב עשרת אלפים
 ונגבה ארך חמשה ועשרים אלף והיה מקדש יהוה
 בתוכו: לכהנים המקדש מבני צדוק אשר שמרו 11
 משמרתו אשר לא תעו בתעורת בני ישראל כאשר
 תעו הלויים: והיתה להם תרומה מתרומת הארץ 12
 קדש קדשים אל גבול הלויים: והלויים לעמרת גבול 13
 הכהנים חמשה ועשרים אלף ארך ורחב עשרת
 אלפים כל ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
 אלפים: ולא ימכרו ממנו ולא ימר ולא יעבור 14
 ראשית הארץ כי קדש ליהוה: וחמשת אלפים 15
 הנותר ברחב על פני חמשה ועשרים אלף חלה הוא
 לעיר למושב ולמגרש והיתה העיר בתוכה: ואלה 16
 מדותיה פאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים
 ופאת נגב חמש מאות וארבעת אלפים ומפאת 17
 קדים חמש מאות וארבעת אלפים ופאת ימה חמש
 מאות וארבעת אלפים: והיה מגרש לעיר צפונה 17
 חמשים ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה
 חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים: והנותר בארך 18
 לעמתי תרומת הקדש עשרת אלפים קדימה ועשרת
 אלפים ימה והיה לעמתי תרומת הקדש והיתה
 תבואתה ללחם לעבדי העיר: והעבד העיר יעבדוהו 19
 מכל שבטי ישראל: כל התרומה חמשה ועשרים כ
 אלף בחמשה ועשרים אלף רביעית תרימו את
 תרומת הקדש אל אחוזת העיר: והנותר לנשיא 21
 מזה ומזה לתרומת הקדש ולא אחוזת העיר אל
 פני

חמש כתוב
 ולא קרי

ועביר קרי

כתוב קרי

תבואתו קרי

פני חמשה ועשרים אלף ותרומה ער גבול קדימה וימה
על פני חמשה ועשרים אלף על גבול ימה לעמרת
חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש ומקדש הבית

22 בתוכה: ומאחזת הלויים מאחזת העיר בתוך אשר ^{כחוכו קיי}

לנשיא יהיה בין גבול יהודה ובין גבול

23 בנימן לנשיא יהיה: ויתר השבטים מפאת

24 קרמה ער פאת ימה בנימן אחד: ועל גבול

בנימן מפאת קדימה ער פאת ימה שמעון אחד:

כה ועל גבול שמעון מפאת קדימה ער פאת ימה יששכר

26 אחד: ועל גבול יששכר מפאת קדימה ער פאת ימה

27 זבולן אחד: ועל גבול זבולן מפאת קדימה ער פאת ימה

28 גר אחד: ועל גבול גר אל פאת נגב תימנה והיה גבול

29 מתמר מי מריבת קרש נחלה על הים הגדול: זאת

הארץ אשר תפילו מנחלה לשבטי ישראל ואלה

ל מחלקתם נאם אדני יהוה: ואלה תוצאת

העיר מפאת צפון חמש מאות וארבעת אלפים מדה:

31 ושערי העיר על שמורת שבטי ישראל שערים שלושה

צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי

32 אחד: ואל פאת קדימה חמש מאות וארבעת אלפים

ושערים שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער

33 דן אחד: ופאת נגבה חמש מאות וארבעת אלפים

מדה ושערים שלשה שער שמעון אחד שער יששכר

34 אחד שער זבולן אחד: פאת ימה חמש מאות

וארבעת אלפים שעריהם שלשה שער גר אחד שער

לה אשר אחד שער נפתלי אחד: סביב שמנה עשר אלף

ושם העיר מיום יהוה שמה: חזק

מכוס הפסוקים של יחזקאל אלף ומאתים ושבעים ושש • כאל תערנ על אטיקי
מים כן נפשי תערג אלך אלהים סימן • ומצוי ויהי בעשתי עשרה שנה
באחד לקדש • וכדרינו תשעה ועשרים • ותר איתנו כי טוב הוא סימן:

דבר